

Notater til forelesning 9

Innhold.

Teorie,

Gjentatt samtaler	side 2
Symptomer som er forsvunnet	side 4
Paragrafene 100 til og med 104.	side 7
Paragrafene 105 til og med 145	side 8
Paragrafene 146 til og med 153	side 10
Flere systemer	side 16

Materia Medica;

Phosphorus	side 18
Causticum	side 29
Carbo vegetabilis	side 38
Drosera rotundifolia	side 45
Staphysagria	side 47
Colchicum	side 52
Colocynthis	side 53

Teori

Jeg sier bestandig de samme ting om den samme ting. Av den grunn er det ikke til å unngå at du vil etter hvert få en opplevelse av déjà vu når du leser disse notater. Det jeg sier er at du kan ikke gjøre en menneske frisk ved å fjerne hans sykdom, men at du kan fjerne sykdom ved å gjøre menneske frisk.

Vi så i forrige forelesning på (§83 t.o.m. §99) hvordan vi kunne sette opp en slags plan eller huskeliste for å kartlegge pasientens symptombilde. Prøv også å tenke på Boeninghausens heksagram og husk at du har ingen brukbare symptomer før du har minst 3 av de 6 punkter på stjernen, nemlig
Hva, Hvor, "Og", Hvorfor, Hvordan, Når.

Angående intervju med pasienten eller anamnese er det 3 momenter som jeg ønsker å understreke;

1) Hahnemann sier at vi trenger stort sett ikke noe annet enn **fordomsfrihet og iakttagelsesevner**. laktakelsesevnene kan, og må trenes opp, men fordomsfrihet er og blir et ideal som vi bare kan streve mot uten noensinne oppnå for fullt.

2) Paragraf 6 anmoder oss om kun å legge vekt på de helsefravikelser som pasienten selv kan berette om eller på de som terapeuten eller andre øyenvitner kan merke. Det betyr ikke at vi bare skal ta med de symptomer som gjelder idag. **Det er særdeles viktig å prøve å få en idé om hvordan sykdommen begynte.** Jeg sikter ikke her til utløsende faktor, men jeg sikter til kroppens første reaksjon til den utløsende faktor. Særdeles viktig er det også å ta med seg de siste symptomer som har oppstått. Ved hjelp av kjennskap til det første og det siste symptom er man ofte bedre rustet til å se generelle tendenser eller retninger. På grunn av det noterer jeg i marken "ORG. S" ved siden av et opprinnelig symptom, eller "PS" ved siden av det nåværende symptom, "OS" ved siden av et gammelt symptom, "FR" ved siden av et hyppig symptom, osv. For en som har lettere for å tenke på norske kunne man kanskje bruke:

OS for opprinnelig symptom

NS for nåværende symptom

GS for gamle symptom

HS for hyppig symptom

3) Husk også at **pasienten holder tilbake symptomer** av forskjellige grunner. Det kan være fordi pasienten er bluferdig og ikke liker å fortelle at hun klør i rumpa for eks., men det kan også være fordi pasienten synes det ikke er relevant; "at jeg er kald på hælen har vel ingenting med mine menstruasjons- plager å gjøre!" (Jo, da, det går nemlig rett på Sepia). Men det kan også være at pasienten nevner bare det som plager han, Kfr. pasienten som svarer nei til spørsmålet om han er bilsyk, men glemmer å nevne at det er fordi han tar reisesyketabletter, eller som ikke nevner kløende utslett i ørene fordi hun bruker dråper som er så effektive mot det. Sist, men ikke minst sier Hahnemann (§95) at mange pasienter har vært syke så lenge at de simpelthen ikke husker hvordan det føles å vær frisk.

Når du jobber med pasientene dine vil jeg gjerne at du tenker på jobben din og ikke tenke på inntekten. Jeg vet at det er vanskelig fordi alle må leve, men det går an, i hvert fall i noen tilfeller, å behandle pasientene på en dypere nivå, en nivå som det tar lang tid å nå.

Derfor sier Hahnemann i paragraf 209 at terapeuten må bestrebe seg for, i løpe av **gjentatt samtaler**, å gradvis danne seg et bild av pasientens sykdom.

Du vil se at, etter hvert at du får mer erfaring, at det er ganske enkelt å finne et effektivt middel for det fleste av dine pasienter. Svært ofte er det slik at, ved første intervju, etter 10 minutter samtale med pasienten du allerede har bestemt deg for hvilket middel du kommer til å gi og resten av samtale bruker du kun for å (oss i mellom sagt) lære mer om midlet ved å studere hvordan midlet har påvirket denne pasient. Men du må skille mellom det som er å gi midlet som er på toppen, fra det som er å behandle pasienten.

Huske at jeg har sakt, gang på gang, at etter at du har gitt midler som Belladonna, Rhus toxicodendron, Aconitum sågar Pulsatilla og den slags midler som jeg betrakter som "akutt milder", at du må ikke slippe pasienten før du har gitt dem en mer "kronisk middel", som Sulphur, Calcarea carbonica eller Lycopodium.

Jeg sier det fordi det flest pasienter som kommer for først gangen, kommer ikke før det sitter ganske hardt i det, før sykdommen har tilspisset seg, før den kroniske tilstanden har boblet opp og forårsaket en akutt besvær som krever et akutt middel.

Men når du har gitt midlet som ligger på toppen, når du har sluknet der hvor det brenner, er pasienten ikke kvitt sykdommen enda, langt i fra. Det er din jobb å kurer din pasienter (paragraf 2) ikke bare å fjerne de aktuell, nåværende symptomer.

Tenke deg at det ligger et hønefjær på gulvet. Hvis du blåser rundt den vil fjæret ble løftet opp over bakken, og hvis du kommer under den og blåser oppover vil du greie å få fjæret til å gå helt opp til takket. Og der henger den. I luften. Men om du slutter å blåse vil den omsider dale ned og havne på gulvet igjen. Akkurat der hvor den var før du begynte. Det er omtrent det som skjer når du bruker "akutt midler". Pasienten blir bra, men før eller siden, får han tilbake de samme plager igjen. Fordi du har ikke kurer han. Du har ikke gjorde jobben din. Du har ikke oppfylte kraven til paragraf 2. Men det er bra butikk. Kanskje. Helt til pasienten går lei.

Men tenke deg, at mens fjæret henger i luften og er omtrent i mannshøyde, at du begynner å blåse side langs, da vil du oppleve at du kan flytte fjæret til over en skap og når du slutter å blåse, i stedet for at den faller på gulvet, lander fjæret på skapet, og der kan den ligge, trykk, ut av sine, i mange år. Det er det du gjøre med disse "kroniske midler": du blåser side langs. Og om du er riktig dyktig kan du, ved hjelp av disse midler, blåse fjæret forbi døren og helt ut av rommet. Klart nok vil du behøver, en gang i blant, å blåse oppover ved hjelp av et akutt middel for å holde den opp, men det er de kroniske midlene som får fjæret ut av rommet, som gjøre at pasienten faller ikke tilbake på det samme nivå hvor han har vært før.

Så huske at homeopati er, første og fremst, kunsten av å blåse i det.

Hahnemann sier i paragraf 2: ”Det høyeste ideal av helbredelse er rask, milde og vedvarende gjenninnsetting av helse”.

Det er fordi han sier ”milde” at vi aldri må bruke brekkjerne og må lære å oppnå vårt mål ved å blåse i det.

Enda må vi lære å blåse i riktig retning og retningen er det bare pasientens symptomer som kan indikere og dessverre er det slik at pasienten, av flere grunner, holder tilbake symptomer. Så det vi må lære er å hjelp pasienten til å bli kjente med sin sykdommer slikt at han kan fortelle om det.

Derfor trenger vi flere, mangfoldige, gjentatt samtaler.

Og derfor sier Hahnemann i paragraf 93, og særlig i fotnoten, at terapeuten må ved hjelp av ”private etterforskning”, sorg for å skaffe seg mer informasjon blant annet ved å prate med familie medlemmer eller venner av pasienten. Slik kan ikke betraktes som sladring eller indiskresjon og selvfølgelig må vi vise største mulig takt under slik granskning, men Hahnemann sier, blant annet i paragraf 220, at det er bare ved å sette sammen alle pasientens symptomer, også de **symptomer som er forsvunnet**, at vi kan konstruere et bilde av sykdommen.

Huske at sykdom er en prosess som utvikler seg overtid, en prosess som forandrer seg, i blant til det ugjenkjennelig, men sykdom er den samme.

Vi har bare en sykdom, den samme sykdom fra vugge til graven. Sykdom er ikke noe som angriper oss, sykdom er bare endrede funksjoner. Når omstendighetene rundt oss forandrer seg, prøver kroppen å tilpasse seg ved å endre på noen av sine funksjon. Det er disse endrede funksjoner vi kaller for symptomer eller sykdom, men sykdom det er oss, det er ikke ”dem” eller noe som er ”der ut”.

Problemet er at vi går gjennom så mange tilpasning i løpe av et liv at vi glemmer. Det er vist det som er det vakkert med livet, at vi glemmer. Men når vi som terapeut prater om totalitet av symptomer, mener vi også totalitet over tiden. Lå meg fortelle deg om et tilfelle.

Mannen kom til meg for en måned siden fordi han har kreft. Han er 70 år, har røkt my hele livet og for 2 år siden fikk han plutselig en kveld voldsom smerter i hjerte region, hjerteklapp, besvimelse (symptomer som i sin helhet er dekket av Tabacum forresten) og bli kjørte til sykehus med antatt hjerte angrep. Ble hold for 2 dager så ble han erklærte frisk, men før de slapp ham, insistert legene for å fjerne en føflekk han hadde på brystet.

Alfred (for å gi ham et navn) sa. ”Den føflekk har jeg hadde siden jeg ble født og den forstyrrer meg ikke.” Tross det fikk legene sist ord og fjernet føflekken kirurgisk. 3 måneder senere, da Alfred gikk på kontroll for å se om hvordan det gikk med æret, oppdaget de at han hadde utviklet kreft i lungen rett under der hvor de fjernet føflekken.

Siden da har han gjennomgått alle påkrevet behandlinger, stråling, enda mer kirurgi og cellegift, men kreften bare sprer seg mer og mer og har nå implantert seg i begge lungen og under armene. Legene innser at de ikke har full kontroll akkurat nå, så de har bestemt at Alfred skall få en behandlings pause, mens de finner på en sterkere cellegift.

Jeg pratet 2-3 timer med Alfred og det viser seg at føflekken er nærmest en eksakt beskrivelse av en typiske Thuja føflekk, en middel som vi vil skall prate om, om et par forelesninger.

Ikke nok med det, men Alfred har også, siden han er gutt, vært konstant plagget av vondt rygg og disse smerter følger alle de generell modaliteter av Thuja.

For å topp det hele, fikk jeg lurte ut av Alfred at han har, siden han er gutt, ofte drømmer om at han faller fra en høyde. Om du slår opp rubrikken (DREAMS, falling, from high places) vil du se at Thuja er det eneste middel i fett typen. Nå, Thuja er en veldig dybde gående middel, et anti miasmatiske middel faktisk. Hahnemann sier at akkurat som Sulphur og Mercurius er henholdsvis hovetmidlene for Psora og Syfilis er Thuja hovetmiddel for behandling av Sycosis. Med andre ord, ingen dårlig middel for å begynne behandling av en kreft pasient. Så jeg ga ham Thuja.

I løpe av den påfølgende uken følte Alfred seg bedre og bedre, han sa "Det er tydelig at giften fra siste cellegift kuren begynner å gå ut, jeg føler meg nesten som min gamle selv igjen, men ryggen er fælt. Den er så stiv. Særlig om morgenen, det gjøre vondt når jeg krabber meg ut av sengen og da må jeg gå en langt tur ute, minste en time, for å løsne meg opp før det blir bedre og jeg kan gå inn igjen for å spise frokost." Så jeg spurte ham om han har et forhold til melk. "Jeg drikker melk hvert dag, men ikke den der dritt lett melk fra meieriet. Jeg må ha melk rett tanken i fjøset."

Det viser seg at gutten hans driver går og at Alfred bor på kårhuset på samme tomten. "Det verste –sier han- er at neste uken må jeg ta natt bussen fram og tilbake til Oslo (7 timer en vei) fordi jeg har time hos kreftspesialist og at, ikke bare ryggen, men også benene gjøre utholdelig vondt når jeg må sitte stille." Så jeg ga ham Rhus toxicodendron for å se om han kunne bruke den under reisen.

Han tok en dose og det skjede ingenting. Dagen etter sa jeg "Ta en dose til" og han fikk voldsom diare i flere timer. Så ble han helt bra igjen, faktisk enda bedre enn før. Du husker muligens at Rhus toxicodendron og Bryonia er de to midler Hahnemann brukt for å bekjempe Tyfus da den brøt ut i Leipzig under Napoleons tilbake tog fra Russland. Så jeg våget ikke anbefale at han tok Rhus tox en gang til før en lang bussreise. Så pass forsiktig er jeg.

Tenke nå at den mannen har egentlig lungekreft. I forelesning 14 skall vi prate om nosoden. Nosodene er rare greier. De er som en tveegget sverd. De går i dybden. Gjøre my godt arbeid når de er brukt riktig, men forårsaker masse problemer når det er brukt i hytt og pinn. Under forelesning 14 kommer jeg til å prate om Tuberculinum, en nosode lagget av mikro organismen som sprer tuberkulose, og jeg kommer til å be deg legge Tuberculinum i tredje graden ved siden av Rhus tox i rubrikken for "begjær etter melk".

"Easy, easy catchy monkey!" Hvis du går for fort skremmer du bare fisken bort, men det er ikke tvil om at jeg kommer til å vurdere Tuberculinum som neste "side langse middel" i dette tilfelle. Første, ta midlet som er på toppen. Når du har fjernet den, vente til vannet klarne så at du kan se fisken igjen. Hvordan gjøre at vannet klarner? La vannet ligge i fred: Let it be. Når du ser fisken på nytt, gir du neste midlet. Ikke før. I dette tilfelle lå Sycosis på toppen. Der hvor det finnes Sycosis må det være Psora, men jeg ser ikke Psora. Jeg ser ikke Psora! Hvor er Psora?

Tuberculinum er også et miasmatiske middel. Noen sier at tuberkulose er et egen miasma andre sier at tuberkulose er en blanding av Psora og Sycosis andre sier at tuberkulose er en blanding av Syfilis og Psora.

Samme kan det være for min del. Thuja lå på toppen, nå kommer Tuberculinum fram. Vi går mot Psora. Jeg fisker etter Sulphur. Du kan ikke kurere kreft uten Sulphur, men når vil Sulphur åpenbare seg? Når vil vinduet åpne seg slik at jeg kan kaste Sulphur inn? Når blir pasienten mottakelig for Sulphur?

Etter å ha hatt flere samtaler, til sammen minste 6 timer, sier plutselig Alfred; ”Jeg er så fornøyd med det tjeneste jeg får av deg at jeg lurte på om ikke jeg kunne sende kona mi til deg.” Oh! Ja, svarer jeg, det blir bare hyggelig.

Så Lise kommer og etter å ha pratet med henne i 10 minutter begynner hun å prate om gutten hennes, hun sier. ”Du vett sikkert hvem jeg mener: han som har bare en arm.” Jeg løfter øyenbryn for å invitere henne til å forklare mer om den ”gutten med en arm” og hun sier at han mistet armen i en ulykke.

”Gutten var 14 år sammen med faren på en sag bruk Noe skjede og gutten fikk armen i en kraftutveksling og fikk armen revet av.”

Jeg kunne ikke tru hva jeg hørte: jeg måtte klyppe meg i armen. Gutten var sammen med faren, Faren hadde ansvar for den 14 år gutt da ulykken skjedde. Tredve år senere bor gutten sammen med faren, på samme gård, hverdag treffer de hverandre. Hverdag ser pappa armen som ikke er der. Men smerten lå for dype. Han kunne ikke fortelle. Han måtte sende kona for å bringe budet om tapet, om sorgen, om katastrofen som reve hans liv i stykker og etterlott et digger hull mitt i brystet.

Derfor er det viktig, noen ganger, å prate med pasientens tilhørende. Fordi i bland er smerten gravde ned så dypt at man ikke ser den, ikke husker den, bortsett fra når man våkner mitt på natten med et hull i brystet. Vi har alle gravde et hull mitt i brystet halvveis mellom kjærlighet for mor og frykten for far, mellom ansvar og nederlag.

Et hull som venter på kjøkkenet og lytter mens alle andre ligger og sover. Et hull som trekker til, i bland hate, i bland ambisjoner, begjær og i bland kreft. Et hull vi prøver å fylle med savn, smerte og tårer. Et hull midt i brystet der hvor sommerfuglene lever. Som et ønske om å dele med noen, uten å ha noe som er verdt å dele. Som å elske uten å ha noen å elske med. Som et bønn om tilgivelsen når man aldri, ikke en gang, har blitt anklaget.

”Så det så skjø!” Som vi sier i Nord Østerdalen når vi prøver å være litt brå sjekk. (Forresten Alfred død noen måneder etterpå. Så jeg fikk aldri gitt han Sulphur)

Paragrafene 100 t.o.m. 104 handler om å ta anamnese for epidemiske sykdommer. Her er strategien den samme som ellers, nemlig kartlegge totaliteten av symptomene. Men her er det ikke lenger totalitet av pasientens symptomer Hahnemann mener, nei! Han mener totaliteten av de symptomer som den epidemien kan forårsake.

Så det er litt annerledes. Grunnen til det er at Hahnemann mener at alle tilfeller ved en sådanne epidemi er, nærmest av definisjon, forårsaket av den samme sykdoms pådriver. Enten det er en virus, en bakteri eller en annen form for mikroorganisme, vil den sykdoms pådriver forårsake en rekke forskjellige symptomer hos hvert individ uten at noen enkelt individ kommer til å utvikle totalitet av alle de symptomer som den mikroorganismen kan forårsake. Derfor er taktikken å samle symptomene fra flest mulig pasienter som lider av samme epidemi og

gruppere dem som om alle disse symptomer hadde oppstått hos en og samme pasient. Velg midlet utfra det.

Den paragraf avslutter de paragraf som formelt handler om anamnese tagging og før vi går videre ber jeg deg om å blad tilbake til paragraf 71 for å konstatere at paragrafen ender med en oppramsing av de 3 betingelser som styrer helbredelse av sykdom.

Den første betingelse, Punkt 1, som handler om det vi må vite om sykdoms tilfelle for å klare å kurere den, begynner med paragraf 72 og går fram til paragraf 104. Punkt 1 er også delt i to: 72 til 82 er et forsøke til å definere akutt og kroniske sykdommer. 83 til 104 handler om anamnese av både kroniske og akutt tilfeller og om både individuell og epidemisk tilfeller. Det er den delen vi nettopp har avsluttet.

Som du ser fra paragraf 71 handler Punkt 2 om hvordan vi kan tilegne oss kunnskap om de kurative egenskap av våre midler. Den delen går fra 104 til og med 145 og er den delen hvor Hahnemann gir oss instruks om hvordan man skal prøve midlene på frisk individer. Disse paragrafer, akkurat som alt annet i Organon, er meget interessant, men siden vi bare har meget begrenset tid og, siden disse paragraf ikke har noen direkte relevans til praksis, velger jeg å hopp over dem og forsøke å gi en kort oppsummering i stedet for å forlange at du leser gjennom dem, paragraf for paragraf. Derimot håper jeg at du, en dag når du har bedre tid, vil av egen viljen, lese gjennom og meditere over disse paragraf og til og med våge å gjøre en prøvning av et tilfeldig middel på deg selv.

Selv om det finnes 24 innledende og 13 avsluttende paragrafer går kjernen i den paragraf gruppe fra og med 128 til og med 132. Før han kom til disse 4 paragrafer har han allerede rådet oss, når vi vil gjøre en prøvning, å unngå alt stoff som har en medikamentell virkning, inklusiv sterk krydder, luftdannende grønnsaker, alkohol, kaffe og lignende ting. Han sier også at livstilen burde ellers bli mest mulig som vanlig. Derimot ber han oss om å unngå stress, hard fysisk arbeid, emosjonell opphisselse og den slags.

§§128-129- Så lenge alle forholdsregler er tatt kan man begynne ved å ta en granul av D30 løste opp i vann (Hahnemann brukte C30, 5-6 granulat i den størrelsen vi bruker for 1m, men det er nok ikke av avgjørende betydning). Om man ikke merker noen virkning kan man gjenta samme dosen en gang for dagen i et par dager, om man fremdeles ikke merker noe kan man forsiktig øke dosen størrelsen.

§130-Det beste prøvning er de hvor prøverne merker en virkning etter aller første dosen og ikke tar noe mer deretter. Det er bare under sådanne prøvning at vi kan med sikkerhet registrer de primær kontra de sekundær virkning.

§131- Derimot de symptomer som ikke dukker opp før etter at man har tatt flere doser, selv om de fremdeles lærer oss om hva slag generell patologien midlet fører til, lærer oss ingenting om verken rekkefølge av sykdommens utvikling eller om primær kontra sekundær symptomer fordi hvert ny dose "antidoter" den forrige dosen.

§132- Tross det, når det er svake substanser som skal testes, er teknikken av å bruke gjentatt doser den eneste som gir brukbare resultater.

Når det er sagt vil jeg råde deg, dersom du utsetter for en frivillig prøvning av et middel, å ikke ta noe mer så snart du merker den første avvik fra din normal helse tilstand. Det er bedre å avslutte for tidlig og bli skuffet, enn å fortsetter for lenge og angre. Jeg begriper forresten ikke hvordan noen mennesker greier å kjøre i seg et helt flaske med D12 i løpe av en måned.

Men det er ikke det jeg skulle prate om. Når du leser paragraf 128 til 132 ser du at det er my i disse paragrafer som dreier seg om primær kontra sekundær virkning av midler eller viss du vil om giften aksjon og organismen reaksjon på giften. At Hahnemann legger stor vekt på disse fenomener kommer klart fram dersom man blar tilbake til paragraf 112 hvor vi ser at han sier at:

Den sekundær virkning av midlet kommer dess sterkere fram desto større dosen er og den sekundær virkning av midlet, eller viss du foretrekker organismens reaksjon på giften, forsvinner helt dersom dosen er liten nok. Slik at når dosen av et homeopatisk valgt middel (et middel valgt på grunnlag av symptom likhet) er liten nok, er reaksjonen av organismens livskraft akkurat tilstrekkelig for å oppheve sykdommens symptomer, men ikke så store at den forårsaker førstgangsforverring.

Om du nå blar videre til paragraf 137 vil du se at mens han prater om prøvning av midlene han sier at så lenge dosen er moderate nok vil bare den primær virkning av midlet komme til bevissthet uten innblanding av de sekundær virkning.

Så du ser hvor viktig det er å passe på at dosen du gir aldri blir for store.

Paragraf 138 gir svare på et vanskelig spørsmål som jeg ofte har blitt stilt. Spørsmålet er: Må man regne med at alt det som skjer etter at man har tatt et middel nødvendigvis er en resultat av at man har tatt midlet.

For eksempel om du tar Arnica og går ut på gata og blir truffet av lyne, er det en resultat av at du har tatt Arnica eller er det en tilfeldighet?

Det er en meget vanskelig spørsmål og jeg har rådet deg før om ikke å ta ansvar for alt det som skjer til pasienten etter at han har tatt midlet. Jeg sier det fordi det kan godt hente at du har gitt et uvirksom middel samtidig som pasientens tilstand har skrittet fram, slik at pasient er nå kommet til en krise som ikke har noen å gjøre med det midlet du har gitt.

I praksis dersom en av mine pasienter, etter å ha tatt et middel, klager over forverring av en eksisterende symptom, eller oppkomst av en ny annerledes symptom eller om tilbake vending av en gamle symptom han ikke har vært plaget av i det siste, vil jeg første slå opp i en god Materia Medica for å se om det gitt symptom er listet i prøvning. Om symptomet er listet i prøvning vil jeg si at "kanskje ja, det finnes en liten mulighet". Derimot dersom symptomet ikke er listet vil jeg bestemt svare "Nei, det er en tilfeldighet". Hvorvidt jeg selv tror på hva jeg sier blir en sak mellom meg og samvittigheten mine.

Hahnemann, derimot, sier at så lenge prøverne være frisk i det øyeblikk han tok midlet, og så lenge han har overholdt alle de forsiktighetsregler som han nevner i paragrafene 124 til 127 (angående blant annet bruk av krydder, alkohol, stress, osv.) må vi regne at alt det som skjer, skjer på grunn av midlet. Selv om prøverne har oppleve den samme symptom før i tiden, dersom det oppstår mens pasienten er under

innflytelsen av midlet, da er det forårsaket av midlet og kan registreres som en virkning av midlet.

Nå er det bare en liten ting til som jeg ønsker å nevne og da er vi ferdig med paragrafene 104 til 145 som handler om prøvning av midlene. Det er fotnoten til paragraf 109.

Det er et skrik fra hjertet til en man som har brukt hele sitt liv for å mest mulig perfektionere en revolusjonerende medisinsk system bare for å oppleve at hans system blir misforstått, misbrukt, forenklet og at hans rykte og navn blir dratt ned i støvet til og med av folk som kaller seg hans følger. Jeg oversetter den på nytt fordi jeg føler at den Norske versjonen ikke er bra nok.

”Det er umulig at det kan være en annen ekte, bedre metode for å kurere dynamiske sykdommer (altså sykdommer som ikke sorterer under kirurgi) på enn homeopati; like umulig som det er å tegne mer enn en rett linje mellom to gitt punkter.

Han som innbiller seg at det kan være andre måter å kurere på ved siden av den kan ikke ha satt tilstrekkelig pris på homeopati, han kan heller ikke ha utøvde den med nok varsomhet, ei heller sett eller leste om tilfeller hvor det har blitt utførte riktig homeopatiske helbredelser. Ei heller kan han ha skjønnte hvor grunnløs, hvor lite forankret i erfaring alle allopatisk behandling måte er, eller sett de dårlig til dels forferdelig resultater der av, om ham med slapp likegyldighet, setter den eneste ekte helbredelse kunst på like fot med sådanne skadelig behandlings metoder eller til og med hevder at disse skadelig metoder er en hjelper, en støtt til homeopati og at homeopati aldri vil grei seg uten dem! Mine ekte, samvittighetsfull følger, de rene homeopater, med sine suksessrike, sine nærmest aldri mislykket behandling, vil forhåpentligvis lære slik mennesker bedre.”

Så det så skjø!

Tilbake til paragraf 71 ser vi at Punkt 3 består i å finne den mest passende måte å bruke medikamenter på. Den del begynner med paragraf 146, og siden den paragrafen er såpass enkel og klar at den behøver ingen kommentarer lander jeg på paragraf 147 som minner oss om at valg av middel må i mest mulig grad bli basert på totaliteten av symptomene som vi har samlet takket være instruksene i §83 til 99.

Paragraf 148 og fotnoten er meget vakker og velskrevet, det er i grunnen en slags oppsummering av homeopatiens metoder. Jeg anser den som en meget viktig paragraf og kunne godt tenke meg å stille spørsmål rundt den ved eksamen.(Héhéhé).

Paragraf 149 informerer oss om at en sykdom som har vart lenge vil ta forholdsvis lengre tid å kurere enn en akutt sykdom som ifølge paragraf 148 burde forsvinne i løpet av et par dager.

Paragraf 150 innbyr oss en gang til, når det gjelder mindre alvorlige plager, til ikke å nødvendigvis gripe til bruk av medikamenter uten å ha vurdert andre metoder. (Wait-Wait-Wait).

I paragrafene 151 og 152 er vi på nytt minnet om at det er totaliteten av symptomene som danner grunnlaget for valg av medikament. Og nå kommer den berømte og ofte siterte paragraf 153.

Helt fram til paragraf 153 har vi fått inntrykk av at vi må basere valg av midler på totaliteten av symptomene. Vi har nettopp brukt meste parten av 20 forelesningstimer på å lære oss en del av teknikken som vil gi oss det mest komplette og omfattende bildet av pasientens tilstand. Og her i paragraf 153 kan vi lese at "det er de mest slående, fremmedartede, usedvanlige, spesielle (karakteristiske) tegn og symptomer ved tilfellet som må ofres nøye oppmerksomhet da det framfor alt er disse som skal ... osv"

Dette krever, mildt sagt, noen kommentarer.

Først la oss forsikre oss om at det ikke dreier om en oversettelsesfeil. Den danske versjon er mistenkelig lik den norske.

Den svenske versjonen gir oss en ny innfallsvinkel, jeg siterer bare det sentrale;

"man måste speciellt och nåstan enbart uppmärksamma de påfallande, särskiljande, ovanliga och karakteristiska tecknen och symptomen..osv".

La oss nå se på Boerickes engelske versjon;

"the more striking, singular, uncommon and peculiar (characteristic) signs and symptoms of the case of the disease are chiefly and most solely to be kept in view; for it is more particularly these..Osv"

Wesselhoeft som også har oversatt direkte fra den tyske originalen gir oss en nokså annerledes engelsk versjon "the more prominent, uncommon, and peculiar (Characteristic) features of the case are especially, and almost exclusively considered and noted; for these in particular ... osv"

Det kan virke litt pedantisk å henge seg opp i en setning, men husk på at vi prater om noe som Hahnemann har, eller ikke har, skrevet, og at Hahnemann har ved flere anledninger sagt; "gjør som jeg sier, men gjør eksakt som jeg sier! ".

Den norske er basert på den danske versjonen som i sin tur baserer seg på Boerickes versjon. Den versjonen er faktisk utvannet, jeg hadde oversatt "Chiefly and most solely" til "hovedsakelig og helt alene". Det er verdt å merke seg at Wesselhoefts versjon og den svenske som angivelig begge er oversatt direkte fra den tyske stemmer ganske bra overens; altså "spesielt og nesten utelukkende".

Så det er tydelig at det finnes noen symptom som veier mer enn andre.

Hvilket symptom? Altså hva betyr "fremmedartet"?, jeg tror at det er en misoversettelse av ordet "uncommon" som betyr "ualminnelig", noe som vi ikke har felles med andre, "uvanlig" er derfor nærmere enn "fremmedartet".

"Striking" betyr "slående" så den er grei, men "prominent" som Wesselhoeft bruker betyr "fremtredende", altså den som stikker ut, som skiller seg ut, eller påfallende som den svenske versjon sier.

"usedvanlige, spesielle" i den norske er gjengitt med "særskiljande, ovanliga" i den svenske, den er grei, men begge engelske versjoner bruker ordet "peculiar" som har en dobbelt betydning; 1) eiendommelig, særegen, noe som tilhører kun meg og som ingen andre eier. 2) besynderlig, overraskende, uforklarlig.

Du får pønske ut din egen versjon, men når jeg tenker på §153 tenker jeg slik; "legg særlig og nesten utelukkende vekt på de symptom som du sjelden har sett før, som er uforklarlig utfra patologien og som er eiendommelig, som tilhører pasienten".

Hvordan kan vi forene dette med vår "slitsomme jakt etter totaliteten av symptomene"?

Et symptom er ikke nødvendigvis merkelig før du har plassert det i en sammenheng. For eksempel det er ikke merkelig at noen hoster, men hvis pasienten hoster hver gang han pusser tennene og aldri ellers da er det merkelig (Cough, BRUSHING teeth).

For det andre vil disse merkelige symptomene aldri komme fram av seg selv, det er faktisk ofte ikke før pasienten allerede har en fot ut av døren på vei ut at han sier "Du! forresten.. det er noe merkelig...hver kveld når jeg legger meg og lukker øynene da begynner jeg å hoste (Cough; CLOSING eyes at night excites the cough).

Jeg vil prøve å forklare hva jeg mener ved å referere til et klassisk tilfelle som A. Lippe, en av homeopatiens mest geniale terapeuter ble konfrontert med.

Pasienten hadde kolera og han hadde fått en del av de "beste kolera midler" uten særlig virkning. Da Lippe ble konsultert tok han et bilde av totaliteten av symptomene. Alle de vanlige symptomene for kolera var med, men i tillegg kom avføringen ut med en kraftig sprut og enda mer merkelig var at man kunne høre en lyd som kom fra tarmen etter avføringen. Lyden minnet om lyden som kommer når man tar korken ut som sitter nederst i en dunk som er full av vann; altså "Gloogloo, bloogloo, gooliboliboob".

Det Lippe gjorde var å ta alle symptomene, altså totaliteten av tilfellet og fra det trakk han de symptomene som er felles eller vanlig ved kolera, det han satt igjen med var, sprutbæsje og gooligog. Sprutbæsje er ikke så uvanlig, du finner noen midler i rubrikken (Stool; FORCIBLE). "Gooligog" er verre, men du kan slå opp (Abdomen, RUMBLING, stool, after).

Så vidt jeg vet hadde Lippe ikke Kent-repertoriets, men han kunne sin Materia medica til fingre spissene. Da Lippe studerte midlene prøvde han å danne seg et generelt bilde av hva midlet kunne gjøre, men han festet til minnet kun det som var karakteristisk for midlet, altså de symptomer som ingen andre midler har forårsaket, de symptomer som er sjeldne, merkelige og uforklarlige. Det vi på kaller engelsk Rare, Strange and Peculiar (RSP). Lippe husket at et middel har den der "Gooligog": Jatropha! Han slo opp i Materia medica, du kan for eks. slå opp i Boericke og du vil se at midlet dekker kolera symptomene forøvrig. Lippe ga Jatropha og pasienten ble fort bra.

Vi har kroppen med sine organer og funksjoner, det er den som skolemedisinens fysiologi dreier seg om. Den delen av fysiologi har vi felles med vanlig medisin, men innfallsvinkelen er helt annerledes.

Vi har det jeg vil kalle sjelen på mangel av et annet ord, altså den tenkende del av mennesket. Den delen kommer under psykiatri, psykologi eller sosiologi i vanlig medisin. .

Men homeopati innser også at mennesket består av en tredje del som er et slags mellomledd mellom sjelen og kroppen. Det er delen som styrer kroppens reaksjoner, såvel kroppslige som mentale og emosjonelle reaksjoner. Det er det formgivende mønster som avgjør hvorvidt en prosess skal være destruktiv eller konstruktiv. Noen vil kanskje tror at jeg mener forsvarsmekanismen, men forsvarsmekanismen er til syvende og sist styrt av DNA, mens det jeg prater om kommer før DNA og det er

nettopp den delen som avgjør hvordan DNA skal styre kroppen. I homeopati har vi valgt å kalle det Dynamis eller livskraft.

Livskraften spiller en sentral rolle innen homeopati og det er den vi retter våre medikamenter mot. Våre midler kan aldri direkte påvirke kroppens materielle side, våre medikamenter kan heller aldri direkte påvirke den mentale siden av mennesket, det eneste våre medikamenter kan påvirke er den styrende delen av mennesket, det eneste som kan reagere på våre medikamenter er livskraften og den delen av mennesket er fullstendig ukjent i vanlig medisin.

Fysiologien er studie av prosessene som foregår hos et frisk menneske, når det gjelder syke mennesker da prater vi om patologi. Det er nødvendig at homeopatene har bra kjennskap til tradisjonell patologi, men i motsetning til vanlige leger vil en homeopat aldri basere sin behandling med utgangspunkt i patologien. Mens "skole-medisin" betrakter patologien som årsak til sykdom, vil homeopati betrakte patologien som et resultat av sykdom. I

Patologi i følge homeopatiens lære er resultat av sykdom. Selve sykdommen er noe helt annet.

Alt liv er en del av det miljøet den lever i. Det foregår en stadig utveksling og individet må reagere til utallige stimulanser for å tilpasse seg de evige forandringer både rundt og inni seg.

Dette tilpasningsarbeidet vil forårsake stress og symptomene vil komme som følge av dette stresset. Det vi kaller sykdom er egentlig individets streving etter helse, helse som vi godt kan kalle harmonisk tilpassing til sitt miljø. Individets symptomer er ikke forårsaket av sykdommen, men sykdommen er et uttrykk for individets reaksjon på forskjellige impulser.

Det er viktig å forstå at hele individet deltar i disse reaksjoner, du er vel enig at det ikke bare er fingeren som reagerer når du brenner den på ovnen, hele kroppen vil reagere for et kort øyeblikk og du vil sannsynligvis banne og bli redd eller sint.

Derfor mener vi at alle sykdommer er "generell" sykdom og at alle sykdommer påvirker hele kroppen fordi det alltid er hele individet som strever etter helse. Homeopati aksepterer aldri at det finnes lokale sykdommer. Det er ikke mulig at bare huden eller at bare leveren skal være syk mens resten av kroppen er frisk.

Viktigst av alt er at vi betrakter sykdommen som en prosess. Patologien er et resultat av en prosess men, prosessen begynner ikke med patologien. Det gjelder uansett om patologien tar form av en tumor eller tilstedeværelse av bakterier.

Prosessen begynner alltid med å vise seg i form av fornemmelser eller andre subjektive symptomer som ikke er målbare med legens instrumenter. Senere vil prosessen føre til en funksjonsforstyrrelse som i sin tur vil føre til kjemiske endringer som muligens lar seg påvise ved hjelp av laboratorietester. Til slutt vil det oppstå strukturelle endringer som er iakttagbare ved hjelp av et mikroskop. Disse kjemiske og strukturelle endringene vil nå i sin tur forårsake nye grupper av symptomer som direkte følge av de forandringer som har oppstått i kroppen, og som kommer i tillegg til de opprinnelige symptomer som vanligvis fremdeles er tilstede under hele prosessen.

Når vi betrakter et tilfelle av sykdom er det nødvendig for oss å kunne såpass mye patologi slik at vi kan skille de opprinnelige symptomer fra de som er en følge av de kjemiske og strukturelle endringer. Fordi den eneste delen av kroppen som vi greier å påvirke med våre medikamenter er den delen som styrer reaksjonsmønsteret, den delen som har satt igang den opprinnelige reaksjonen. Erfaringen viser at dersom vi greier å snu det reaksjonsmønsteret i en gunstig retning da vil "sykdommen" opphøre av seg selv ved hjelp av kroppens tilfriskningsevne.

For en homeopat er det viktig å kunne såpass om sykdommer slik at vi greier å skille de symptomene som tilhører sykdommen fra de symptomene som tilhører pasienten. Når en vanlig lege ser på en pasient vil han alltid lete etter de symptomer som han har felles med andre pasienter slik at han kan gruppere disse pasienter under en felles diagnose som vil gi ham grunnlag for behandling.

Når en homeopat ser på en pasient vil han gjøre det stikk motsatte, han vil nemlig alltid lete etter de symptomer som skiller dette tilfellet fra alle de andre tilfeller som går under en felles diagnostisk benevnelse, fordi det er disse sjeldne og iblant merkelige symptomer som vil fortelle homeopaten hvordan pasientens livskraft prøver å løse problemet.

RSP symptomer, når de er klare og sterke, vil ofte lede direkte til midlet som dekker hele tilfellet, men du burde aldri foreskrive dine midler på RSP alene, kontrollere alltid om de resterende symptomer, altså totaliteten, også er dekket av midlet. RSP er en slags direkte kobling til det "form givende mønster" som styrer reaksjonsprosessen.

For å avgjøre hvorvidt et symptom er en RSP kreves en god del skjønn. Samme symptomet kan være helt normalt under noen omstendigheter, men helt tydelig karakteristisk i en annet sammenheng. For eks. å være mørkredd er normalt for et barn, men det er sjelden at en voksen mann i sin beste alder ikke tør å gå ut i mørket. Så, avhengig av totaliteten blir mørkeredsel, et nokså vanlig symptom, et viktig eller et ikke viktig symptom.

Disse RSP er merkelig greier. Må skulle tru at det er så i øyefallende at det må være vanskelig å ikke se dem, men i bland er det besnærende vanskelig å skille dem ut fra totaliteten av symptomene. I bland kan de stirre deg rett opp i ansiktet uten at du ser dem.

Forleden dag pratet jeg med en pasient som jeg har kjente i flere år. Damen har fått diagnose "MS", multiple sklerose, og da jeg første kom i kontakt med henne være hun nærmest lamme i nedre ekstremitetene og lammelse hadde begynte å spre seg til opp over armene. Hun er ikke kurert, men jeg kan si at vi har helt sikkert stanset sykdommens framskritt og har, i store grad, reverserte den. Armen er ikke et problem lenger, numhet i fotblad er borte og hun kan gå uten krykker. Jeg har gitt henne mange midler gjennom årene, det fleste uten særlig virkning må jeg innrømme, men i bland har et merkelig liten middel som *Secale* gjorde veldig my, men virkningen stopper bestandig et god stykke unna helbredelse.

From omtrent et halv år siden, oppdaget jeg, til min forskrekkelse, at jeg aldri hadde gitt *Sulphur*. Så jeg ga henne *Sulphur* og det viste seg at hun plutselig begynte å bli bedre. Jeg har repetert *Sulphur* flere ganger siden da, helt til hun fikk et kink i ryggen. Jeg ga *Calcarea carbonica* som hadde ingen virkning og tre dager senere tok hun *Lycopodium* og

ryggen ble momentant bra. Det er et komplisert tilfelle og det er ikke det jeg hadde tenkt å prate om, det jeg skulle si er at for mer enn et år siden hadde jeg gitt henne Nux vomica, og dagen etter kunne hun gå my lettere, så my lettere at mannen hennes bemerket det.

Det virket meget lovende, men hun, for første gang i flere år, ble plutselig forkjølet. Klart nok jeg skulle ikke ha bryde meg om det, men forkjølelse ble bare verre og verre, snart fikk hun vondt i halsen og ble virkelig syke. Jeg følte det som nødvendig å avbryte virkningen av Nux vomica og takle halse problemene. Jeg ga flere midler og det ble den ene ting etter den andre og Nux vomica havnet i glemmeboken.

Helt til forleden dag. Det som skjede er at vi pratet om blære kontroll (blæret er lamme og hun bruker kateter) og om drikke vanner. Jeg sa at det er viktig å drikke my, helst mer enn de 2 liter pr. dag som er betraktet som det normalt. Hun sa: "Jeg drikker bare vann og Faris ...og Cognac", så lo hun. Hun sa: "Jeg vett at det ikke er særlig damete å drikker Cognac, men Cognac er det eneste alkohol jeg drikker. Sånn har det vært siden jeg er ung. Jeg drikker et par, to-tre glass Cognac verre helg." Jeg viste om det, fordi hun har nevnte det før, jeg har registrert det som en del av totaliteten, men vente litt nå! Hvor mange damer kjenner du som drikker Cognac, som bare drikker Cognac? Der har du det! Plutselig gikk det opp for meg at den ene symptomet som jeg alltid har viste om, begynte plutselig å skille seg ut som RSP. Men hvorfor har jeg vært blind for det i så mange år? Slå opp rubrikken (Stomach, DESIRE cognac) og hva er det du ser?

Av alle de midler hun har tatt, er Nux vomica den eneste som har forårsaket en så dramatisk bedring at mannen hennes bemerket det, og det er den eneste middel som har forårsaket en så voldsom utrenskningsprosess at jeg fikk panikk og valgt å avbryte den, så gjett hvilket middel jeg kommer til foreslå neste.

Hva er det som avgjør om et VANLIG symptom er karakteristisk eller ikke?

1) For det første legger jeg særlig vekt på HIV-triaden, Hyppigheten, Intensiteten og Varigheten av symptomet. Å nyse en gang i blant er normalt, å nyse 100 ganger pr. dag, eller nyse idet man våkner er et karakteristisk symptom. Mange sykdommer fører til brennende smerter, men når brenning er meget Intense da vil det lede til en mindre gruppe av midler (For eks. Apis, Arsenicum, Cantharis osv), mange pasienter som er akutt syke vil ønske å ligge i ro, fordi de er verre av bevegelse, men når forverring av bevegelse er så ekstrem at for eks. hodepinen blir verre av å røre på foten, da vil man tenke på Bryonia. Lite grann kvalme ved en influensa er vanlig, men når kvalmen varer dag ut og dag inn i flere dager selvom kvalmen ikke nødvendigvis er intens, da vil man tenke på Ipecacuhana.

2) Kvaliteten på symptomene, som betyr spesielle trekk ved beliggenhet, fornemmelsen eller modaliteten. For eks. vorter på haken (Thuja) eller psoriasis kun på pekefingeren (Anagalis). Symmetriske akne på ansiktet (Arnica). Smerter som en prikk rett under skapula (Chelidonium) osv. For eks. merkelige fornemmelser som om jeg ble strammet opp av et stålbånd (Cactus), kribling i tennene (Baryta carbonica), som om ansiktet er dekket av eggehvite (Alumina) osv.

For eks. snue bedre av et kaldt bad (*Calcarea sulfuricum*), astma bedre av å ligge på albue og knær (*Medhorinum*), smerter i hemoroider bedre av å gå (*Igantia*), brennende smerter bedre av varme (*Arsenicum*) osv

3) Ledsagende symptomer, for eks. mager rundt halsen og skuldrene med svær rumpe (*Lycopodium*), migrene med kalde føtter (*Belladonna*), sørgmodighet ved fordøyelsesproblemer (*Natrum carbonicum*- Sadness, error of diet) osv.

4) Et symptom er karakteristisk når det er uventet; for eks. feber uten tørste (*Pulsatilla*, *Apis*), rikelig diaré uten smerter eller påfølgende svakhet (*Phosphoric acid*), astma bedre av å ligge på ryggen (*Psorinum*).

5) Et symptom blir karakteristisk utfra utbredelsen, for eks, hetebølger som brer seg oppover ryggen (*Phosphorus*), revmatisme som begynner i anklene og brer seg oppover med tiden (*Ledum*). Symptomene som begynner på venstre og går over til høyre (*Lachesis*).

6) Også det Kent kaller "the pace of the disease", plagens tempo. For eks. *Belladonna* og *Aconitum* for plager som kommer brått på, eller *Platina* for smerter som kommer og går gradvis, *Pulsatilla* for smerter som bygger seg opp gradvis, men forsvinner plutselig (um -hum- Gni-GNI-TVAng-wang- gng), plager som alternerer fra side til side (*Lac caninum*), smerter som vandrer rundt i kroppen (*Kali sulfuricum*).

Så et karakteristisk symptom er et symptom som er klart definert og som er et uttrykk for forsvarsmekanismens reaksjon på sykdommen. Det er symptom som har en personlighet, et særpreg. Typisk.

Men karakter er ikke et absolutt begrep, det finnes en gradering, noen er meget karakteristisk andre er nokså karakteristiske mens mange pasienter mangler karakter i både symptom og personlighet. Så vi må ha mer å gå etter enn bare de karakteristiske symptomer og det viser seg at vi har en slags brukbar gradering når det gjelder de andre symptomer.

Det finnes flere "systemer", og det er temmelig stor forskjell. Det er lurt å lære fra mange, da er man i stand til å takle det meste. Et system kan ikke brukes i alle tilfeller, du må ha flere systemer å fall tilbake på. Men uansett hvilket system du bruker legg alltid merke til de symptomer som er mest intense, på de som kommer klarest fram og på de som pasienten sier helt spontant.

Kent har en introduksjon til repertoriet hvor han sier;

1) symptomene som er knyttet til hat og kjærlighet, begjær og avsky. Jeg synes det betyr de emosjonelle symptomer.

2) Intellektuelle symptomer.

3) Symptomer som er relatert til hukommelse.

Med andre ord kan man godt gruppere 1, 2 og 3 som mentale symptomer.

4) Symptomer som er relatert til hele mennesket, som reaksjon på varme og kulde, til vær, til mat, til døgn rytme osv. Det inkluderer både symptomene og modalitetene

5) lokale symptomer, legg særlig vekte på utsondringene.

6) deretter modaliteten av de lokal symptomene.

Vithoukcas har et litt annerledes oppsett, se boken "The science of homeopathy" side 192. Jeg skal prøve å gjøre det han mener litt klarere under forelesning.

- 1) Karakteristiske mentale symptom. Vanlige mentale symptom.
- 2) Karakteristiske emosjonelle symptom. Vanlige emosjonelle symptom.
- 3) Karakteristiske generelle fysiske symptom. Vanlige generelle fysiske symptom.
- 4) Karakteristiske seksuelle symptom. Vanlige seksuelle symptom.
- 5) Karakteristiske søvn symptom. Vanlige søvn symptom.
- 6) Karakteristiske lokale symptom. Vanlige lokale symptom.
- 7) Patologiske forandringer.

Vithoukcas sier også at avhengig av intensiteten av symptomet kan eksempelvis et klar karakteristisk generelt fysisk symptom graderes høyre enn et svakt vanlig mentalt symptom.

Når en pasient har få eller ingen mentale symptomer og upresise symptomer for øvrig da er det best å satse på:

- 1) Generelle fysiske symptomer som under Kent.
- 2) Prøv å få noen mentale inntrykk som apatisk eller hissig, bekymret eller munter.
- 3) Lokal symptom.

I blant viser pasienten kun vanlige symptomer og avansert patologi, da er det lurt hvis man har slike bøker å konsultere repertorier som Murphy, men også Lilienthal terapeutikk eller Clarks Prescriber.

Boericke hadde også sin egen metode;

- 1) Pasientens og familiens historikk.
- 2) Temperament, gemytt.
- 3) Hudens utseende, om den er glatt eller grov, rød eller blek, fargen.
- 4) Selve organet eller vevtypen som er påvirket.
- 5) Lokaliteten, karakter av plagen.
- 6) Anta utløsende faktor.

Om et par forelesning skal vi få glede av å møte John Petter Lindeland som skal vise oss hvordan Boeninghausen kom fram til midlet og det er nok et helt annet system.

Personlig setter jeg utløsende og opprettholdende faktor, første symptom, altså første tegn til helsefravikelse og siste oppstått symptom, meget høyt på listen, men det er mitt system og hva vet jeg?

MEN HVORDAN GJORDE "THE BOSS" Doktor Samuel Christian Hahnemann Himself?

Vi har ikke mange eksempler på hvordan han jobbet og han ga ingen klare instruksjoner om hvordan man skal gradere symptomene fordi han følte at hvert tilfelle er noe for seg selv som må takles på sin egen spesielle måte. Men vi vet at han hadde et godt vennskap og samarbeid med Boeninghausen. Boeninghausen er faktisk roset nettopp i en fotnote til paragraf 153 for det arbeid han har gjort med homeopatiens første repertorie. Vi kan regne med at det oppsettet som Boeninghausen brukte var godkjent av Hahnemann. Utfra dette oppsett og den fremgangsmåten den inviterer til, kan vi skue at lokalisering, "sensation" altså type av smerte og fornemmelser, modaliteter og til slutt ledsagende symptomer, er å prioritere i den gitte rekkefølge, de mentale symptomer eller temperament og gemytt er kun brukt som bekreftende informasjon!!!!.

Et av de få eksempler vi har på hvordan Hahnemann løste praktiske tilfeller er beskrevet av han selv i introduksjonen til Materia Pura, bind 1; Preamble.

Vaskedame, ca 40 år gammel, hadde ikke greid å arbeide de siste 3 uker da hun kom til meg.

1) Ved minste bevegelse, særlig når hun går og verst når hun trækker feil, opplever hun en stikkende smerte i gropen av magesekken, og hun sier at smerten kommer bestandig fra venstre side.

2) Når hun ligger føler hun seg helt bra, ingen smerter, hverken i siden eller i magesekken.

3) Hun kan ikke sove etter klokka 3 om morgenen.

4) Hun er glad i mat, men hun føler seg uvel når hun spiser selv litegran.

5) Da samler det seg så mye vann i munnen at det renner ut.

6) Hun har hyppige tomme rap etter hvert måltid.

7) Hun har et lidenskapelig temperament, og har lett for å bli sint. Når smerten er intense blir hun dekket av svette. Siste mens kom på riktig tidspunkt, for 14 dager siden.

Ellers er hun frisk på alle andre måter.

Deretter går Hahnemann over hvert symptom, kommenterer det, og angir hvilket middel som har forårsaket det.

Når han kommer til symptom 7, sier han "Et av de hovedsymptom ved enhver sykdom (se organon §213) er gemytt" (i den engelske utgaven "state of the disposition").

I dette tilfelle ser det ut som om Hahnemann zoomet seg inn på midlet ved hjelp av de lokale fysiske og generelle symptomer og at han brukte de mentale symptomer kun som eliminasjon symptom.

Klart nok er dette tilfelle hentet fra hans praksis på en meget tidlig perioden. Men det virket bra for det.

Du må finne det systemet som passer for deg, det systemet som er naturlig for deg. Er du veldig opptatt av det psykiske, da vil du muligens greie å få fram mange mentale symptomer, men vær forsiktig så du ikke forviller deg i underbevisets jungelen.

For min del, siden jeg arbeider i et lite samfunn hvor alle kjenner alle og hvor jeg ofte treffer mine pasienter i andre sammenhenger, er jeg veldig forsiktig med å "grille" mine pasienter på det mentale plan. Derfor er jeg så glad for å se at Hahnemann faktisk var mer jordnær enn det Vithoulkas eller Kent gir inntrykk av å være. Jeg bruker også mye mentale symptom, men de jeg bruker er stort sett de som ligger rett på overflaten og som kommer fram uten at jeg behøver å grave for dypt.

Les gjerne en gang til det jeg skrev i notater til forrige forelesning om

Minimum symptomer av maksimum kvalitet

PHOSPHORUS.

Første noen utdrag fra den opprinnelig prøvning;

... erotisk delirium, med tegn på store opphisselse av det seksuelle system.

Forferdelig redsel seint på kvelden, ser stygge ansikter stirre på ham fra hvert hjørne.

Følte seg skremt som om han holdt på å bli overkjørt av et lokomotiv..

... han trodde at han var en annen, eller at han var i flere stykker og greide ikke å samle delene på ordentlig vis.

(...) Tankene mine var dypt nede av melankoli, tårene trillet uten grunn, en følelse av gru kom over meg, som om jeg forventet noe fryktelig, men jeg kunne hverken forsvare eller bevege meg. I blant følte jeg som om jeg ble blåst opp, da kunne jeg høre mengder av høye stemmer som sa; "fyll ham opp litt mer så sprekker han", dette ble etterfulgt av en djevlesk latter, så jeg fikk kalde skjelving over hele kroppen. Jeg innbilte meg at jeg var et nordlys (aurora borealis) og jeg kunne helt tydelig høre stemmer som skrek "Beautiful! Var ikke det glimrende?" mens smertene ble mer intense og langvarige.

Nå er det min tur. Jeg vokste opp i Belgia og tilbrakte sommerferiene på de lange sand strendene langs kysten. Jeg gikk ofte ned til stranden midt på de mørkest netter. Når brenninger bygget seg høyt opp kunne man se gjennom dem, de ble lyse grønne og selvlysende og da de brøt i en orgie av skum var de rene fyrverkeriet. Det hendte at jeg tok meg en svømmetur midt på natten og selvom alt var mørk rund meg og at jeg hadde vann opptil halsen, kun jeg se hele min selvlysende kropp helt ned til tåene. Fenomenet kalles morild på norske og skylles i store fosfor innhold i sjøen.

Fosfor er et ikke-metallisk grunnstoff, som ved vanlig romtemperatur danner en fargeløs, gjennomskinnelig masse som er myk som voks og som kan skjæres over med kniv. Fosfor oksyderer raskt ved romtemperatur, den oksydasjonen er forbundet med røyk og varme utvikling og temperaturen stiger raskt til Fosfor's selvantennelses temperatur som er 60 grader. Ved den temperaturen begynner fosfor å brenne med en gulhvitt flamme med sterk utvikling av lys og varm. Fosfor oppbevares derfor alltid under vann.

Fosfor er det eneste ikke radioaktive grunnstoff som har evnen til å produsere sitt eget lys (kjemiluminescens). Det vil si at en klump av fosfor oppbevart under vann, skinner i mørket. Det er den egenskapen som ga fosfor sitt navn. Ordet fosfor stammer fra det greske "phos" som betyr lys og "phoro" til å bringe, Phosphorus betyr den som bringer lyset.

Fosfor forekommer ikke fritt i naturen, men er alltid bundet til andre grunnstoffer i form av salter (Glad i selskap?). Fosfor utgjør kun 0,01 % av jordskorpen, men utgjør derimot en vesentlig del av menneskets kropp, opptil 1,5 kg hos et gjennomsnitts individ (av 1542g fosfor i kroppen går 1400g til ben, 130 g til muskler og 12 g til nervene).

Phosphorus med sine 7274 forekomster er det neste hyppigste middel i repertoriet, Allen gir 3920 symptomer, mange av disse er komplekse. Phosphorus typen er ikke godt beskrevet i den eldre litteraturen, dog har vi beskrivelse av dens fysiske konstitusjon:

Høy, tynn, fine ansiktstrekk, lange delikate øyevipper, tynt hår, smalt avlangt bryst, svake nervøse mennesker, tynn nesten gjennomsiktig hud.

I tillegg til det har erfaring vist at Phosphorus virker bra for ungdom som plutselig vokser fort og utvikler svakhet i de respiratoriske organer. Også for ekstrovert mennesker som har rød hår samt fregner, som ler ofte og viser fram store tenner og hele tannkjøtt. Dessverre er vårt lukket nordiske samfunn, hvor å vise følelser regnes som en uting, lite imøtekomende for den type av menneske slik at Phosphorus lærer fort at han er nødt til å undertrykk sin naturlig impulser for ikke å virke som en tulling, en klovn eller i verst fall en slags gærning.

Phosphorus er selvantennelig og Nash sier at bland alle de store midler er det Arsenicum, Sulphur og Phosphorus som mer enn noen andre forårsaker en brennende fornemmelse. Men mens brenning hos Arsenicum er bedre av påførte varm, er brenningen hos Phosphorus bedre av påførte kulde, noe som forklarer midlets begjære for **iskrem**.

Og mens brenning hos Sulphur er for det mest forflyttet til de ytre deler og at huden til Sulphur er storsett ru og irritert, mens huden til Phosphorus er mer fin og har lett for å blø, ser vi at brenningen hos Phosphorus går mer rett inn til menneskets vesen og slipper ikke tak, men går dypere og dypere slik at Phosphorus eneste forsvar, er å åpne seg helt opp i et forsøk for å la alt slippe ut igjen.

Jeg tror at nøkkelen for å forstå Phosphorus er åpenhet og fri flyte, men du må huske at når han har gitt bort alt, har han ingenting igjen og går helt tom for energi.

Brenning til Phosphorus går helt inn til benmargen hvor den løser opp selv benveven, ikke osteoporøs akkurat, men mer det man på engelsk kaller "necrosis" et ord som egentlig betyr "død vev".

Ser du på rubrikken (Generalities: NECROSIS bones**) vil du se at det er et lite rubrikk hvor Arsenicum er hovet midlet. Et annet relatert ord er "caries" (som Karius og Baktus), men hvis du slår opp (Extremities: CARIES of the bones**) vil du på nytt oppleve at Phosphorus er skyvet til side, den gangen av Silica.

Går du videre til ryggen finner du verken rubrikken for "caries" eller "necrosis", men du forstår muligens at dersom prosess begynner å ta form i ryggraden vil det føre til at virvlene mister styrker, klaffer sammen, presser på nervene og fører til en irritasjon av hele ... (hva er det det heter på norsk?) Jo! den forlengede marge!, som på engelsk heter "The cord" (Back: INFLAMMATION, cord: ***)

Går du opp til hodet og slår opp (Head: CARIES***) ser du at Arsenicum er helt bort, at Silica holder stilling, men at det er dykket opp en ny konkurrent: Aurum. Gå på nesen (Nose: CARIES**) igjen Silica og Aurum. Gå til ørene (Ear: CARIES: **) igjen er det Silica og Aurum som slår gjennom. Forresten "mastoid process" er den benknuten som er rett bak øret.

Men det er klart at jeg har et mål med den vandring og det er å vise at angreps punkt for ben forråtnelse til Phosphorus er, Nei! Ikke tennene (godt forsøke Marie Louise!) Men selv kjeve benet: slå opp (Face: CARIES of bone**) og du ser at, Søren heller... Aurum på nytt tar første plassen. Grrrrreit.

Hva med kreft? (Face: CANCER**) Whoops, Arsenicum som første middel.

Hmmm! Har jeg endelig dummet med ut den gangen? Ikke i det hele tatt: jeg begynte med "necrosis" og "necrosis" skal jeg jammen slutt med (Face; NECROSIS of lower jaw:**) hvor Phosphorus er en sterke vinner og jeg elegant lander på mine føtter.

Føtter? Sa jeg føtter? Det var artig, fordi det andre angreps punkt for Phosphorus, når det gjelder ben forråtnelse, er nettopp benhinnen på Tibia. Slå opp (Extremities. INFLAMMATION, Leg, periosteum**) og kryss den med (Extremities. INFLAMMATION, Leg, tibia**) og Phosphorus kommer klart på toppen.

Men for å være helt ærlig har jeg aldri hadde anledning til å gi Phosphorus for den type av besvære. Grunnen til at jeg nevner det innledningsvis er fordi disse symptomer kom sterk fram under ufrivillig prøvning av Phosphorus nemlig hos ansatt i fyrestikker fabrikk.

Et annet symptom som har tilknytning til ben gjelder utvekst på ben såkalt "Exostos" på engelsk. Phosphorus står sterke i rubrikene (Head: EXOSTOSES**) og (Generalities: EXOSTOSES**), men der også har jeg heller brukte noen av de andre midler.

Derimot har jeg hatt klaff med Phosphorus for et annet brennende symptom som ser ut til å ha sitt urspring i ryggben, nærmere bestemt brenning mellom skulderbladene.

Phosphorus kommer ikke fram om du slår opp rubrikken for smerten mellom skulderbladene, men slår du opp (Back, PAIN, burning, Dorsal region, scapulæ, between **) ser du at Phosphorus konkurrere med selv Lycopodium. Nå om du er glup vil du noterer i din repertoriet at du kan kryss den rubrikk med en rubrikk som står på side 546 og som du aldri vil tenke på ellers. (Abdomen, EMPITINESS, burning between shoulders ** med Phosphorus som eneste middel).

Akkurat det symptom hadde en pasient som oppsøkte meg fordi han hadde diagnosen "innesnevring av spisserøret" som hindret ham i å svelge fast føden. Så det er kanskje ikke så rart at han opplevde tomhet i magen? Men jeg gruet meg til å foreskriv Phosphorus på de symptom alene uten patologisk bekreftelser.

Så jeg slå opp (Throat, SWALLOWING, impossible, constriction of oesophagus** // cardiac opening ** med Phosphorus som eneste middel) Øsophagus er spiserøret og "cardiac opening" er åpningen i øvre del av maggesekken hvor spiserøret kommer inn. Det gikk bra med pasienten, men han nektet at det var pga Phosphorus: han sa at problemet ble bare bort av seg selv (rett etter å ha tatt midlet!).

Det interessant med tilfellet var at mannen slett ikke var en typiske extrovert type, snarer tvert imot og at symptom er heller ikke typiske for Phosphorus fordi symptomet er en lukking, en stenging mens hele symptomatologien av phosphorus går mer i retning av å la alt flytte ut.

Et typiske symptom som jeg gleder meg til å bruke for å illustrere den "alt flytter ut fenomenen" er at endetarmenåpning forbli åpnet!!!

Det symptomet har vært bruke ikke bare for tilfeller av diaree og annet feber, men har også blitt brukte for tilfeller av lungbetennelser (Rectum, OPEN, anus**). Jeg leste et sted at en lege som bevitnet det fenomenet sa at han kunne introdusere hele lillefinger i åpningen uten å røre slimhinnen (Jeg er stadig imponerte over hvor grundig disse patologer kan være!).

Om noen ringer for å bestille time og at han/hun prater med en heses, sexy stemme må du huske Phosphorus. Dessverre er det ikke slik at alle Phosphorus har en slik sexy stemme og dessuten finnes det en del andre midler som forårsaker den samme sexy stemme. Så det vi må gjøre nå er å studere de andre 7273 symptomer. Og det kan bli slitsom. Slår du opp i Kents forelesning vil du finne 12 sider av tett pakket søvndusende tekst

Hvis du tenker på grunnstoffet som brenner av seg selv med et skarpt lys er det lett å forstå at Phosphorus er et ekstrovert middel (Mind; FIRE; a flame of, seemed passing through him*). Særlig hos barn kan midlet minne om Sulphur, begge er livlige, åpne og elsker å stå i fokus, begge har lett for å komme i kontakt og begynne en samtale med fremmede.

Forskjellen er at Sulphur's samtale dreier seg ofte om seg selv, mens Phosphorus prater gjerne om andre. Phosphorus gir mer kjærlighet enn Sulphur og på det settet minner han om Pulsatilla. Men vi husker at Pulsatilla er en svamp som suger kjærlighet til seg uten å gi noe tilbake. Phosphorus både tar og gir kjærlighet og er spontant opptatt av hvordan andre har det.

Phosphorus har veldig lett for å bli overopphisset. Treårige Jonathan kom på besøk fordi han fikk hyppig bronkitt og ble så hes at han mistet stemmen (Larynx and trachea; VOICE; hoarseness, speech, preventing***), han var beskjeden i begynnelsen, men varmet fort opp, og ble mer og mer kjærlig, han ville ta på meg, sitte på fanget mitt, fortelle meg om alle sine venner, og til slutt da han ikke fant ord for å uttrykke hvor glad han var i meg, spyttet han meg i ansiktet (Mind; SPITS in the faces of people*). Det var ikke ille ment, det er bare en spontan handling som viser at Phosphorus mangler selvkontroll.

Som en regel oppfører de seg pent, og er lettere å ha med å gjøre enn Sulphur, fordi den siste bryr seg ikke mye om hva andre tenker, mens Phosphorus er varmhjertet og har glede av å gjøre andre glad. Phosphorus er veldig åpen og glad slik at han trekker andre til seg.

Phosphorus skal være med på alt, han tåler ikke å bli utestengt fra et selskap, han tyr gjerne til klovne streker for å tiltrekke seg oppmerksomhet (Mind; MIRTH; alternating with; sadness, with**).

Han kan anstrenge seg veldig bare for å oppnå ros eller for å ha det gøy med andre. For eksempel han lærer å sykle tidlig for å være sammen med det større guttene. Som andre midler strever han også for å være best, men Phosphorus gjør det bare for applausens skyld.

I motsetning til Natrum muriaticum som kvier seg for komplimenter, og trekker seg tilbake med en lavmælt "Unnskyld meg, men, jeg mente ikke å vinne", blir det slik at en Phosphorus bader seg rett og slett i applausen og vil ha mer.

Det behovet for å alltid å var i rampelyset kan ha negative sider og fører til egoisme og sjalusi eller til at barnet griner når han ikke får det som han vil, men det som er typisk for Phosphorus er at det er så lett å avlede ham ved å vise ham kjærlighet (Mind; LAUGHING; alternating with; sadness**). Det er i sterk motsetning til Calcarea som blir sta eller Sulphur som kan bli så fornærmet at han furter.

Phosphorus skifter humør veldig fort og som Pulsatilla er han ikke redd for å vise tårer. Her er forskjellen: det kan ta veldig lang tid å trøste en Pulsatilla mens Phosphorus spretter tilbake nesten med en gang. De er veldig flinke til å renske luften og har ingen problemer med å gå opp til noen å si rett ut "Du har såret meg!" Tenk om en Natrum muriaticum hadde kunnet gjøre noe slikt.

Livet for Phosphorus er en spennende lek, alt som skjer er gøy og de elsker alt som er nytt (Mind, ECSTASY;***). Disse barna er ofte betraktet som hyperaktive og foreldrene klager over at de aldri sitter rolig, men de er aldri slemme eller utpekulerte som en Lycopodium.

De er barn som står opp mange ganger om natten fordi de ikke greier å roe seg ned, skal ha vann, må på do, hva som helst for å få oppmerksomhet. Det kan minne om Pulsatillas adferd, hos Pulsatilla stammer det stort sett fra redselen for å være forlatt, mens hos Phosphorus er det ren overopphisselse. (Mind; FANCIES; going to bed, after**// Mind; SOMNAMBULISM***).

Phosphorus er også redd for å være alene (Mind; RESTLESSNESS; alone, when**) men det er mest pga sin livlige fantasi som får ham til å se farlige ting rundt seg, og det er ofte slik at disse barna vil sove med lyset på (Mind; DELUSIONS; faces, sees; wherever he turns his eyes, or looking out from corners**). Et annet symptom angående søvnen er at de sover som oftest på høyre side.

Phosphorus er veldig påvirket av spenninger i luften, og en keynote er (Mind FEAR thunder-storm of***), han er også påvirket av vær og temperatur forandringer (Cough; WARM; going from, to cold air, or vice versa***).

Han er også veldig følsom for atmosfæren på den måten at han blir overopphisset for eks. hvis foreldrene skal få besøk en kveld, eller om han snart skal reise på ferie og slikt (Mind; ANXIETY; excitement, from**). Den "anticipation" er ikke den samme som hos Lycopodium som gruer seg til alt nytt, hos Phosphorus er det fordi han gleder seg til alt nytt (Chest; ANXIETY in; excitement agg.***). Han er veldig rask til å merke at for eks. foreldrene har blitt uvenner, og en krangel mellom foreldrene kan føre til at ungen blir fysisk syk (Mind ANXIETY-, for others**).

Phosphorus barn kan være veldig gavmilde og gi bort ting på impuls. Sulphur kan også gjøre slikt, men hos Sulphur er det pga en likegyldighet (se indifference to external things) mens hos Phosphorus er det ofte pga hva vi på engelsk kaller sympathy (Mind SYMPATHETIC***).

Som Sulphur er han også veldig nysgjerrig og rører på alt, men han er ikke så rotet som Sulphur. En annen vesentlig forskjell mellom Sulphur og Phosphorus barn er at Sulphur kan gjøre mange ting på en gang som for eks. han kan greie å gjøre leksene nede i stuen med radio og fjernsyn på samtidig, men Phosphorus lar seg distrahere av den minste forstyrrelse. Konsentrasjonsvansker er ofte det største problemet hos

disse barna, og Phosphorus er et middel vi må tenke på for barn som dag drømmer mye, for barn som reiser bort i sine tanker slik at de skvetter når de blir snakket til. I verste fall kan det føre til, at disse barna særlig ved puberteten opplever at de ikke er helt i kontakt med omverdenen, som om livet er en film de ser på, de blir fjerne på en måte, nesten, likegyldig overfor alt.

Patologi hos barn.

Hodet; Kan være my svette på bodel som hos Calcarea carbonica og Sulphur. Hodepine t.o.m. migrene er en vanlig Phosphorus plage; Disse hodepinene er ofte forvarslet av røde øyne (Eye; REDNESS; headache, before*) eller ledsaget av synsforstyrrelser som stjerner eller flagring (Vision; FLICKERING; headache; during* // Vision; SPARKS; headache; before*). Hodepine forvarslet eller ledsaget av appetitt økning (Stomach: APPETITE; increased, headache with***) Hodepine som kommer hvis de ikke spiser ved faste tider (Head PAIN fasting from* *).

Øyet; mest karakteristisk er lange vakre øyevipper.

Disse barna har også veldig lett for å spreng blodårene når de hoster, det første midlet å tenke på er Arnica eller Belladonna, men når symptomet kommer ofte må man tenke på Phosphorus (Eye; ECCHYMOSIS; coughing, from // Eye; BLEEDING; retinal haemorrhage**).

Som jeg nevnte under forelesningen om Sanicula er Phosphorus det eneste midlet i rubrikken (Eye; ERUPTIONS ; eyebrows, psoriasis**).

Det symptomet er ikke så uvanlig som man skulle tro. Hvis du spør finner du ut at mange av disse barna ser "tinger" foran øynene; baller som henger i luften eller som en gutt sa "raketter i alle farger " (Vision; COLORS, before the eyes; black; floating*** // Vision; COLORS, before the eyes; green; halo around light***). Og det er særlig når barna burde sov at han mest utsatt for slik hallusinasjoner (Vision; ILLUSIONS, falling asleep when*** // LIGTHNINGS, on falling asleep ***)

Ørene byr sjelden på problemer, men det kan forekomme en slags infeksjon som gjør at selve trumhinnen sprekker og det renner blod ut fra øret (Ear; DISCHARGES; blood***). Nedsatt hørsel særlig for menneskestemmer – strategisk hørselssvikt? (Hearing; IMPAIRED; voice, the human***).

Nesen: Hyppig langvarig neseblødning hos barn er en sterk indikasjon for Phosphorus (Nose;EPISTAXIS; persistent***).

Ansiktstrekkene er vakre og huden virker tynn og blek, men barnet rødmer når han blir opphisset. Tørre lepper ofte med sprekker i under leppen som Natrum muriaticum. Fregner er en keynote for Phosphorus, men Lycopodium og Sulphur har det også (Face; FRECKLES ***).

Et tips er at mange Phosphorus har en tendens til å vise tannkjøttet og alle tennene når de smiler. Phosphorus har lett for å blø i tannkjøttet (Mouth; BLEEDING, Gums, touch, on ***).

Halsen; disse barna får ofte sårhals og hver gang er de garantert å bli hes og i mange tilfeller mister de stemmen (Larynx and trachea; VOICE; lost; painless**).

Lungene er en av de to svakeste punkter hos Phosphorus, alle forkjølelser går rett ned i lungene, (Chest INFLAMATION; pleura-pneumonia***) smertene sitter oftest nederst på venstre side (Chest; PAIN lungs, left, lower part***) smerten er verre av å sitte opp i sengen (Chest;PAIN; rising, up in bed***). Smerten i brystet gjør at barnet prøver å bruke andre muskler for å puste som skuldrene og særlig magen (Respiration; ABDOMINAL**) eller at han puster veldig overfladisk (Respiration; SUPERFICIAL***). Brystet kjennes sammensnørt ut særlig når han hoster (Chest; CONSTRICTION; cough, during***) og hosten gjør vondt slik at han holder seg på brystet med hendene (Cough; HANDS, must hold chest with both, while**).

Barnet får så vondt når han hoster at han virker redd og prøver å usest hosten lengst mulig (Cough; FEARS to, and seems to avoid it as long as possible, children with bronchial catarrh;* bare ett middel). I løpet av en slik sykdom er det vanlig for Phosphorus å ønske iskald drikke og t.o.m. iskrem (Stomach: DESIRES; ice cream***). Skal vi gi ham en is nå, eller hva?

Magen er det andre svake punkte hos Phosphorus. Som regel har de god appetitt, men fordøyer raskt slik at de er ofte sultne. Nesten alle Phosphorus barn er ekstremt tørste, de elsker kalde drikker og vil helst spise kald mat. Jeg har også sett, hos barn, at de er overraskende glad i agurk og Paprika.

Som Sulphur kan de også ha en energi senking rundt kl. 11 fordi de er så sultne, forskjellen er at Sulphur spiser ikke om morgenen, mens Phosphorus kaster seg på frokosten, Sulphur er også veldig tørste, men er nesten ikke sulten. Omgangssyke med kvalme, oppkast og diaré. Kramper og smerter nederst i magen, men selv diaréen er ofte uten smerter. Vondt i magen av å drikke varmt, og bedre av å drikke kaldt.

En vesentlig keynote for midlet er; drikker kaldt og blir bedre av det, men så snart maten varmer opp magesekken (omtrent 15 minutter) blir det kastet opp igjen (Stomach: VOMITNG; drinking after, soon as water becomes warm in stomach***).

Kronisk diaré, mage-tarm sykdom med oppblåst mage, interne blødninger ledsaget av ødem og petechia som for eks. ved Henoch-Schönleins purpura. (Skin; ERUPTIONS; petechiae*** /Skin; PURPURA haemorrhagica***).

Generelt; Phosphorus barn er ofte mer frossne enn Pulsatilla eller Sulphur, felles for de tre er at de ønsker frisk luft.

Som regel er både de mentale og fysiske symptomer verre av å ligge på venstre side (Sleep, POSITION; side on, left impossible***) og som Pulsatilla er de verre om kvelden (Mind; FEAR; evening; twilight** // Mind; SADNESS; evening; twilight, in**).

De er bedre av å ligge på høyre side og er nesten alltid bedre av å sove selv om det bare er en liten stund (Head Pain; sleep; after; amel***). Den egenskap av å kunne ladde opp batteriene for fult på 3-4 timer søvn kan fort bli litt av en prøvelsen for foreldrene. Som Pulsatilla liker de best og er ofte bedre av kald mat og drikke, og begge er også bedre av trøst, og av å bli gnidd.

En keynote for midlet er barn som plutselig begynner å vokse fort slik at de blir tynne og lange, jentene får ofte sterke blødninger ved menstruasjon.

Voksen.

Vithoukas sier at ledetråden for Phosphorus er diffusjon, som når en te pose gradvis sprer sin farge ut i varmt vann. Interessant rubrikker i analogi til te posen er (Stomach;NAUSEA; putting hands in warm water*** // Teeth; PAIN, water, from having hands in, warm or cold**).

Problemet for Phosphorus er at han har ingen klare barrierer mellom seg selv og sine omgivelser. Mercurius er også ubeskyttet, men hos Mercurius er det mer at alt kommer inn, hos Phosphorus er det mer at alt flytter ut.

På det fysiske plan ser vi at det er mest blodet som flytter ut; alle slags hæmoragier såvel passive som aktive i alle kroppsdeler. Blødning fra tannkjøttet, sterk mens, små sår som blør mye, blødning fra magen, fra lungene, fra nesen osv., men også blod som renner ut i huden og danner blåmerker, eller røde flekker i øynene.

Ulserøskolikk og magesår som blør, og alltid får magen lyst på kald drikke fordi kulden gjør at blodårene trekker seg sammen og hindrer videre blødning. Tegn på internt blødning er mest synlig i avføring og urin, men husk på at rødt blod i avføring tyder mer på sår i rectum enn i mage tarm. Oppkast av rødt blod tyder mer på sår i spiserøret enn sår i magesekken; blødning i magesekken fører til oppkast som ligner på kaffegryn; (Stomach;VOMITING; coffee grounds like***).

På det mentale plan er (Mind; SYMPATHETIC***) et nøkkel sympomet. Sympathetic betyr å lide sammen med noen. Et sympatisk menneske kan delta og oppleve andres problemer som om det var dets egne. Sympati kan være utløst av små eller store ting, for eks. en flom eller en fugl som falt ut av redet, men følelsene som mange opplever som en kortvarig impuls blir til en dypere og langvarig følelse hos et sympatisk menneske. Sympatien omfatter alle, ikke bare nære venner og familie, og det er ikke det samme som å synes synd på seg selv (se Mind,Unfortunate), og det er ikke det samme som å være lett mottagelig for inntrykk (se Mind; Horrible things sad stories, affect her profoundly).

Den beste måten å forklare hva "sympathetic" er, er å si at det er å være som en Phosphorus. Det er et menneske som er så åpen at det blir en svakhet. Det er pasienter som kommer og spør terapeuten hvordan han har det før han begynner å prate om seg selv, pasienter som lener seg mot deg i løpet av intervjuet, som kommer tilbake og gir deg blomster og bøker og sjokolade. Det er mennesket som aldri kan være blid hvis ikke alle i miljøet er fornøyd og har det bra, det er mennesket som gjør alt for andre ofte uten tanke på seg selv.

Hos Phosphorus går det enda lengre: det er det eneste av de "sympathetic midler" som også er i rubrikken (Mind; CLAIRVOYANCE**). De ser ting som ingen andre ser, de kan se "aura" rundt andre, de kan se spøkelser og stygge ansikter som gjemmer seg bak hjørnet (Mind; FEAR; creeping out of every corner, of something**). De treffer noen for første gang, men føler at de kjenner dem fra før, opplever "déja vu", kjenner til innholdet i brevet før de åpner det, vet når telefonen skal ringe, osv. Det hender at disse pasientene sier "Jeg skulle ønske at jeg ikke var så følsomt overfor alt, jeg reagerer på alt, jeg føler at jeg blir dratt i alle retninger, det sliter fælt, til slutt er jeg ikke lenger sikker på hvem jeg er selv".

Jeg hadde en pasient som fortalte om forstyrrende drømmer, først var de der kun mens hun sov dypt, men gradvis begynte de å komme mer i halv

våken tilstand også; hun drømt at "romvesener besøkte henne og tok henne opp til et merkelig rom (Mind; DELUSIONS, island, is on a distant*). Hun beskrev disse vesener og rommet detaljert, det siste som skjedde var at hun så en "Ufo" som landet seint på kvelden i hagen. Hun ba meg med tårer i øynene om råd og spurte meg om det var negative eller positive krefter ute og gikk.

Det er klart at et slikt menneske som fungerer som en antenne og reagere som en naken nervetråd etterhvert blir utbrent, da ser man den andre siden av Phosphorus som er apati og likegyldighet.

Antenne egenskapen kommer igjen på det fysiske plan, følsomhet for lyd og lys og enda mer for lukter; (Nose; SMELL; acute; sensitive to the odor of-, gas causes vertigo*** // Vertigo; ODØR of flowers*** // Vertigo; chronic*** // Mind; UNCONSCIOUSNESS; odors, from**).

Men den store keynote er dens varhet for væromslag, særlig foran en storm (Head Pain; thunderstorms; before*** // Extremities; HEAVINESS; storm, during**), og Phosphorus kan ha ekstrem redsel for torden og lyn (Mind; FEAR; thunderstorm).

Siden vi først snakker om antenner, tillater jeg meg å leke med ord og minne om at Phosphorus er selvantennelig og at midlet har mange brennende smerter. Apis har stikkende brenning som er bedre av kulde, Cantharis har skrapende brenning, Arsenicum brenning overalt og er bedre av varme, Sulphur brenner i begge ender og på huden og blir verre av å vaske seg, hos Phosphorus er brenning oftest i magen eller i lungene og er bedre av kald (Fever; BURNING, heat-, thirst; for cold drinks, with***).

Man kan sammenligne Phosphorus med en kinaputt eller et fyrverkeri, det begynner med bråk og lys, men det går fort over og da blir det bare mørkt og stille igjen.

Det er ofte slik at Phosphorus ikke greier å fullføre det han har satt igang.

Han er fantastisk til å sette igang prosjekter og tar initiativet med stor entusiasme, hans sjarm og muntre optimisme sprer seg.

Hans største begavelse er å skryte av andre på en overbevisende måte slik at alle mer enn gjeme går meg på hans gale prosjekter, men snart etter at festen er kommet i gang; Puff Phosphorus forsvinner.

Det mønsteret går gjennom hele livet; en fantastisk start, men en skuffende fortsetting, man kan si at Phosphorus lover mer enn han gir, det er ikke planlagt men det er bare slik!

Men Phosphorus er ikke alltid en kinaputt; Coulter sammenligner han med Champagne som bobler og sprer lys og glede. Mennesker som sprudler over av entusiasme og kaster gnister av glede rundt seg, kunstnere særlig musikere og skuespillere får meg alltid til å tenke på midlet.

Men Phosphorus er sjelden en intellektuell (Head; EMPTY,***); hans kunst er mer basert på intuisjon og på kontakt med publikum, han elsker å bade i rampelyset, og selvom han mangler ferdighet iblant (Extremities; AWKWARDNESS; Fingers; as if were thumbs***) gir han sitt publikum alt og han vet akkurat hva de ønsker.

Ofte er han litt uforberedt og stoler på sitt improvisasjonstalent og kompenserer sin manglende kunnskap med store doser selvtillit, fordi selvtillit har han nok av. Phosphorus er faktisk fæl til å skryte, ikke bare av andre, men også av seg selv, men det er ikke innpåslitsomt skryt som Sulphur, det er mer at jeg er flink og du er flink og alle er vi så flinke.

Det er en blanding av bravur og naivitet som er fascinerende og gjør at vi aksepterer utsagn av ham som hadde blitt betraktet som dårlig smak hvis det kom fra andre.

Coulter nevner at Phosphorus er glad i speil, og elsker å ha mange speil rundt seg, de forklarer at det er fordi de skaper mer lys og at rommet virker større, men Coulter tilsier det Narsissisme, og hun poengterer at de samme menneskene ofte dekorerer hele huset med bilder av seg selv. En annen forklaring jeg kan tenke meg er at Phosphorus har en tendens til å flytte ut av seg selv og leter instinktivt etter noe som kan reflektere han tilbake til seg selv. Hun liker veldig godt å bli gnidd på og det er også en måte å dytte energien inn igjen, mange typer av smerte i alle kroppsdelene forsvinner ved massasje og eller stryking. (Back; PAIN; rubbing amel.*** // Chest; PAIN; rubbing amel.** // Abdomen; PAIN; aching; Hypochondria, rubbing amel.* /Face; PAIN; rubbing amel.*** // Head Pain; BURSTING; rubbing amel.***).

En annen sterk keynote for Phosphorus er at han har et ekstremt behov for selskap (Mind; RESTLESSNESS; alone, when**), og han går til det ekstreme for å organisere store selskaper, dess større dess bedre, det kan også være fordi han føler seg på en måte mer ekte hvis han kan se denne effekten han har på andre.

Kjærlighetslivet til Phosphorus er mildt sagt turbulent (Male Genitalia; SEXUAL PASSION; violent; sexual mania***), disse pasientene forteller ofte at de har vart forelsket 10, - 12 ganger i løpet av livet, hver gang føltes det som første gang og hver gang var det "the real thing", men så var følelsen plutselig ... borte.

Materia medica prater om "nymphomania" og "satyriasis" jeg har sjelden sett det til de grader, og de fleste presiserer at de alltid har hatt kun en kjæreste om gangen (poly-monogami ?). Det er en sang fra tredve tallet som går slik;

"Falling in love again I never wanted to
But what else can I do When I can't help it ?
Love's always been my game. Play it how i may
I was made that way. I can help it.
Girls flutter to me like moth around a flame
And if they get their wings burnt, you know I'm not to blame.
(Copyrigh 1930 Campbell ConneHy & co Ltd. Reproduced without permission.)

Den typiske Phosphorus går rundt i en konstant ekstas (Mind; ECSTASY***), han er født for å ha det gøy og han løper vekk fra kjedsomhet.

Det er folk som eksperimenterer med mange forskjellige livstiler, som har hatt mange forskjellige roller i livet og det er ikke uvanlig at de til slutt nesten ikke vet hvem de egentlig er.

Det er kanskje derfor at Phosphorus er et middel som ofte er tenkbart for tenåring, men også for voksne som har beholdt en viss barnslig side ved seg selv (Blir aldri skikkelig voksne).

Han er som gresshoppen som tror at sommeren skal vare for alltid og som ikke forstår hvorfor mauren jobber så mye i stedet for å danse og ha det gøy. Men som vi alle vet, vinteren kommer og fyrverkeriet tar slutt og

da kan Phosphorus synke ned i en depresjon og likegyldighet som er like lav som entusiasmen og "la joie de vivre" var høy.
Opp som en rakett og ned som en fil.

Alle "polycrester" har sin egen form for depresjon; Natrum muriaticum holder masken og tar på seg skylden for alt, Arsenicum er fremdeles overbevist om at han vet best og, tross sin angst, vil ta styring på behandlingen og anklager legen for ikke å innse hvor alvorlig syk han er. Sulphur trekker seg tilbake som en "hermit" og furter fordi ingen forstår ham. Calcarea bekymrer seg over mindre og mindre ting og blir redd for at andre skal merke hennes fortvilelse. Pulsatilla gråter mer å mer og trygler om hjelp. Lycopodium nekter å innrømme at han er syke. Nux vomica er sjelden deppa nok for ikke å være irritert og sint. Sepia vil klage, hos Nitric acid blir det rettssak.

Phosphorus trekker seg tilbake og skyr selskap som han var så glad i, han blir lat og foretar seg ingenting, han gir opp alle ambisjoner og synker hen i apati og likegyldighet. (Mind; DULLNESS; think long, unable to*** // Mind; SLOWNESS; motion, in*** // Head; SOFTENING of brain*** // Head; TIRED feeling***). Sepia og Phosphorus er hovedmidlene for pasienter som mister interessen for sine barn og familien.

I etter tanken, tenker jeg at det mest i øyefallende for Phosphorus er dens behov for selskap og behovet for å bli tatt på eller gnidde på.

Hemoragien er ofte hoved typen av patologi og den kan ta mange forskjellige former. I bland er den ingenting annet enn en merkelig måte å aldri kunne holde noe tilbake. De gir bort alt de eier, sløser bort alt sin energi i troen på at noe skal lege merke til hvor gavmilde det er og kom å reise en statue i deres ære, jeg vet ikke, det er som om de ikke greier å holde styre på sitt liv.

Noen ganger er det slik at pasienten blir plagget av en økende form for indre skjelving, som gradvis tar mer og mer form av en svakhet, og da har jeg ofte hørte dem si at det følelse tom inni. Brennende smerter er vanlig hos Phosphorus og disse smerter blir bedre av kulde, kald drikk, is. Sterk påvirkning av lukter, lyder, elektrisk strøm, ikke minste torden.

Til slutt, må jeg si at Phosphorus kan bli klin gall. Noen av de meste imponerende tilfelle av det man kaller "manisk depressiv" hvor pasienten svinger mellom apati og en ukontrollerbare form for, mild sagt, entusiasmen. Som en regel vil manisk fasen ble preget av erotikk, og det er ikke alltid så lett å takle.

Hahnemann sier i hans bok "Chronic Disease" at Phosphorus er sjelden indikert i tilfelle av kronisk sykdom hvor seksdrift er helt fraværende, eller hvor menstruasjon kommer for seint, eller hvor det finnes en svake livskraft.

Hahnemann sier videre;

"Om Phosphorus skulle, tross alt, fremdeles vær indikert, burde man forsøke for å holde pasienten krefter opp, å overføre, i nu og kne, en del livskraft fra et frisk menneske (mesmerism). For å oppnå dette burde et snill, sterk, frisk menneske, holde for noen minutter hendene til den svake pasienten mellom sin egne, samtidig som han retter helt sin oppmerksomhet på pasienten med en medlidende hjerte og et oppriktig ønske om å gjøre godt. Ellers kan han også lege sine hender på pasienten svakeste, mest lidende kroppsdel mens han holder vekk alle lyder som

kunne ha distraherete konsentrasjon av den som gir og av den som mottar kraften: ingen må tillate å komme i nærheten mens den behandlingen pågår”.

Et par keynoter som jeg har ofte brukte midlet for er hete bølger som flyr opp over ryggen: (Back; HEAT; extending; up the back***), og psoriasis i hånd og fot flaten (Extremities; ERUPTION; Hand; palm; psoriasis***).

Hete bølger som begynner i håndflat og brer seg til ansikt (Extremities; HEAT; flushes, beginning i hands** // bare ett middel), men også kulde bare i kneet særlig i sengen om natten (Extremities: COLDNESS, Knee, night, bed in ***)

Og før vi slutter vil jeg si at Phosphorus har gitt meg bra resultater hos pasienter med "Kulde astma" (Chest; CONSTRICTION; cold air, from**) og at av alle de midler som har sterkt begjær for salt er det bare Calcarea carbonica, Carbo vegetabilis og Phosphorus som blir dårlig av salt (Generalities; FOOD; salt, agg.***).

Husk Phosphorus for sidelammelse etter drypp; (Generalities; PARALYSIS; one-sided; apoplexy, after***), men hovedmidlet for sidelammelse er....

CAUSTICUM.

En vesentlig forskjell mellom lammelse hos Phosphorus kontra Causticum er at hos den første kommer lammelsen plutselig, men hos Causticum er utviklingen av lammelsen sakte og lang dryg, midlet er også anvendelig i M.S. (multiple sklerose) selv om den sykdommen kommer anfallsvis. Den GRADVISE LAMMELSEN er ledetråden for hele midlet (Generalities; PARALYSIS; gradually appearing***). Vi har mange midler for lammelser, men den gradvise utviklingen har Causticum enerett på.

Kent anmoder oss om å studere hva han kaller "the pace of the remedies" altså midlets framskridelse. Belladonna, hvor alt kommer raskt og oftest forsvinner raskt, Cantharis "the pasient is sick in a great hurry", " The action of Silica is slow", Aconitum " like a summer storm", Ignatia "The tales of the unexpected", Natrum muriaticum eller Bryonia "slowly". Angående "the pace of the remedies" se i Kent's M.M. på side 276, introduksjon til Bryonia og på side 769 siste avsnitt som slutter med et typisk Kent utsagn; "We owe no obedience to man. We owe obedience to truth.". Kent var en mann av en imponerende kaliber, han var aldri i tvil om hva sannheten er. Hahnemann var også slik, men er sannheten absolutt? Hvorfor er det noen som tror at de har autoritet til å bestemme slikt? Kan de ikke forstå at sannheten er relativ og at vi ikke trenger noen til å bestemme for oss, jeg kan velge selv jeg!

Bonjour monsieur Causticum! Der har jeg deg!

Det er som problemet med Causticum; autoritet, myndighet.

Vithoulkas, i sin "Stolen essence", sier følgende; "Causticum mennesker har en sterk sans for sosial rettferdighet, som uttrykker seg ved en intoleranse overfor all slags autoritet. Det er interessant i den sammenheng å sammenligne Causticum med Staphisagria, som er komplementariske midler.

Staphisagria aksepterer autoritet til en ekstrem grad, han greier ikke å konfrontere noen, ikke en gang for å forsvare sine egne rettigheter.

Causticum er det stikk motsatte. Han tolererer ingenting som undertrykker han selv eller andre. Selv i begynnelsen av patologien, kan man sanse Causticum tendensen hos et menneske ved dets ekstreme overfølsomhet for undertrykkende krefter, kombinert med en overopphisselse av det sentrale nerve system. Når mennesket avanserer i patologien ser vi at tendensen overdrives til det punkt hvor man kanskje best kan beskrive pasienten som anarkist. Slike menneske blir lett og dypt såret, fordi urettferdighet og undertrykkelse er å finne i alle livets omstendigheter. De er den idealistiske type anarkist; meget oppriktig og ivrig, og derfor sårbar”.

Har du noen gang lurt på hvorfor marmor er alltid kald? Selv i et varmt rom kjennes marmor kald ut ved berøring; den absorberer varmen ved en kjemisk prosess! Utfallet av prosessen er "Causticum". Ledetråden hos Causticum er gradvis lammelse, Causticum vil tilbake til sitt opphav; marmor.

Causticum er litt spesiell fordi selvom Hahnemann visste hvordan han kunne lage det visste han ikke dets kjemiske formel ($Ca^{++}/+K_2SO_4$). Det er nok et av mange stoff som ikke ble brukt i medisin før Hahnemann undersøkte det.

Hahnemann gir en nøyaktig oppskrift i "Chronic Disease", men den er komplisert og vi kan nøye oss med å huske at det er et produkt som oppstår når man varmer opp marmor til den er rød. En keynote for midlet er forresten marbrering på låret, dvs. at små blodårer danner et marmorlignende mønster (Extremities; DISCOLORATION; Thigh; marbled***). Marmor er kaldt og uløselig i vann, etter å ha blitt varmet opp kan den knuses til pulver. Når vi så tilsetter vann tik pulveret skjer det en varmeutvikling samtidig som det dannes en gass (lesking? av kalk). Når den gassen destilleres blir den til kaustisk vann. Causticum pasienten får en underlig følelse i magesekken, som om den var full av leske. (Stomach; SLAKING lime, sensation of**). Dette ubehaget blir til smerte når han puster inn dypte (Stomach; PAIN, breathing, deep, on***). Kan du forstå hvorfor Causticum er verre av tørrhet og kulde, og bedre av fuktighet og varme?

Phosphorus og Causticum har mange felles symptomer og dere blir ikke overrasket av å høre at de er blant de største uvenner i Materia medica. Det vil si at dersom den ene har hatt en god effekt, kommer du sannsynligvis til å ødelegge den effekt hvis du følger opp med den andre. Derimot hvis du har gitt den ene uten effekt, du er sikker på at dette var fullstendig bomskudd, da kan du trygt gi den andre.

La oss se på noen symptomer som er felles for begge midler, først og fremst (Mind; SYMPATHETIC**). Rubrikken inneholder en del midler som vi har pratet om før, Lycopodium får et lite poeng, det må være fordi han blir rørt til tårer når noen viser ham takknemlighet (se Weeping, when thanked), Ignatia selvfølgelig (alt er mulig hos Ignatia), Nux vomica har tross alt en sterk sans for hva som er riktig og galt, men Nitric acid; hvordan skal vi forklare Nitric acid. Det er faktisk flere homeopater som har foreslått at vi skal stryke Nitric acid fra rubrikken, men jeg stoler på Kent. Jeg hadde faktisk en pasient som var så ekstremt sympathetic at det var et problem. Hun kom pga gjentatt ufrivillig abort og hun hadde

mange fysiske symptomer av Nitric acid og midlet hjalp henne et godt stykke på vei. Natrum muriaticum forstår vi godt og rapporten av prøvning viser tydelig i hvilken retning den sympatien går; "vil ikke gå i selskap fordi hun er redd hun skal såre andre". Phosphorus fra prøvning; "ble ekstremt følsomt overfor grining hos barn, dette påvirket henne på en ubehagelig måte, dette hadde aldri vart tilfelle før." Causticum; "Ekstremt sympathetic; veldig opprørt (beside herself), og er utrøstelig når hun hører om andres vanskeligheter".

Den neste rubrikken er (Mind; FANCIES; exaltation of; evening**), hvor vi finner begge midler. Exaltation betyr oppløftende og inspirerende. Phosphorus drømmer sikkert om å lage store fester eller om å få utdelt en Oscar, Sulphur har nok av teorier og planer til å fylle hele kvelden og vel så det, Causticum drømmer kanskje om hvordan han skal erstatte kapitalismen med en ny og bedre kommunisme.

Den tredje rubrikken er (Mind; FEAR; happen something will***). Det symptomet er ikke uvanlig, pasienten sier det rett ut, "Jeg er liksom redd for at noe skal skje og jeg vet ikke hva det er!" Den implisitt betydning er at det kommer til å bli noe galt. En rubrikk som er ganske lik er (Mind: Fear of misfortune).

Begge midler har en slags nervøs svakhet, en rastløshet, men mange midler har det, mer påfallende er det at begge midler har en følelse av oppstramming eller stivhet. Det er ikke en krampe, det er som om senen er revnet eller for kort! La oss se på noen rubrikker; (Face; TENSION of; jaw; lower // External throat; TORTICOLLIS (Når naken er stift, ømme og urørlig) // Extremities; CONTRACTION of muscles and tendons; Lower Limbs // Skin; CICATRICES; break open // Skin; ERUPTIONS; tense // Generalities; TENSION; Glands).

Hos Phosphorus er stivheten ganske stabil mens hos Causticum er den bare en fase i utviklingen av den gradvise lammelsen. Det finnes enda flere kontaktpunkter mellom de to midlene, kanskje mest påfallende er symptomene fra larynx og fra blæren som vi kommer tilbake til senere. Begge to er, før patologien kommer for langt, meget livlige og lette å opphisse, jeg har kanskje ikke nevnt det men det er klar at Phosphorus kan bli plutselig sint og det kan også Causticum. Hos Phosphorus går det fort over og han har lett for å tilgi og bli venner igjen, han kan til og med le av sitt raseri utbrudd. Causticum er mer langsint og prøver gjerne å rettferdiggjøre sin vrede ved å begrunne det i andres uakseptable adferd.

Causticum er plaget av svekket hukommelse. Hukommelsen svikter for små daglige ting, som for eksempel han kommer ned til bilen om morgen og finner ut at han har glemt nøklene. Går så hjem og når han kommer inn sier kona at han har glemt matpakken sin, han tar matpakken og går tilbake til bilen, men han har fremdeles ikke bilnøklene med seg. Det kan være at han steker seg ett egg og spiser, rydder på plass og går for å lese avisen og etter en halv time kan han ikke huske om han har spist eller ikke. De legger seg om kvelden og tenker "Har jeg låst døren? Har jeg skrudd av komfyren?" (Mind; UNOBSERVING**). Til slutt er de nødt til å stå opp for å dobbelsjekke.

Denne dobbelsjekkingen er karakteristisk for Causticum og den er ikke å finne hos Phosphorus. Denne upålitelige hukommelsen kombinert med redsel for at noe skal gå galt (Mind; THOUGHTS; frightful; evening** //

Mind; THOUGHTS; tormenting; evening**), gjør at hovedtaktikken i livet blir å var meget forsiktig, alltid prøve å forutsi hva som kan slå feil og ta sine foranstaltninger (Mind; CAUTIOUS ; anxiously**).

Cautious Causticum!

En annen stor forskjell mellom disse to midlene er at Causticum er mer seriøs og pålitelig en den vanlige Phosphorus som er ganske overfladisk og fjollete. Begge to er utadvente og opptatt av hvordan andre har det, men Phosphorus har en tendens til å løse problemer med moro og lek.

Causticum er mer arbeidsom og ligner faktisk mye på Natrum muriaticum på måten de ofrer seg for andre. Causticum kan faktisk strekke seg veldig langt i tjenester for andre, de havner ofte i politikk og da viser de en veldig sta side av Causticums personlighet. En bra rubrikk i denne sammenheng er (Mind; POSTIVNESS *), som betyr at de er overbevist om at de alltid har absolutt rett i alt de sier og gjør. Som Natrum muriaticum har de nese for å finne fram til urettferdighet og som Natrum muriaticum gjør de noe for å endre på dette. Mens jeg nevner nesen: jeg har ganske ofte fått bekreftet Causticum ved å spørre pasienten om de iblant har en slags killing akkurat på nese tippen. (Nose; ITCHING, tip ***). Gallavardin, en Fransk homeopat, som interesserte seg meget for den psykiske siden av midlene, foreslo et ny rubrikk som er (Mind; ANARCHIST) hvor han plasserer Causticum med et poeng helt alene.

Man kan kanskje si at Phosphorus er en ladebar Kinaputt; den kan brukes flere ganger hvis den får hvile litt, det er ikke sånn med Causticum hvor vi ser at de konsentrerer seg om en sak og yter maksimalt (Mind EXTRAVAGANCE**) og når kreftene er oppbrukt kommer lammelsen, snikende, gradvis ofte bare på en side.

Disse menneskene kan ofre sitt liv for en sak (Mind; FANATISM*), det aller fleste velger å ta opp en håpløs kamp, det er nesten det samme som hos Natrum muriaticum, men Causticum er mer ekstrovert.

Causticum ender opp med verv som verneombud, fagforeningsrepresentant, personalsjef, sosialarbeider. De blir oppsluk av visjoner og ofrer alt; kona sier til mannen "Kan ikke du være hjemme hos oss i kveld i stedet for å gå på møtet?".

Og han svarer "Vi må planlegge utdeling av brosjyrer om sjøforurensning, på Søndag må jeg stå ved inngangen til stormagasinet". Og barna trygler "Men Pappa du kan da ikke være lykkelig når du står der i regnvar og deler ut papir". "Hva har det med lykke å gjøre -svarer han-, kan ikke dere forstå at jeg må gjøre dette?" Gi ham Causticum og du skal se at han holder seg mer hjemme.

Melankoli og depresjon er dypere hos Causticum, men hos Phosphorus alternerer den alltid til en viss grad med latter og glede. Vi ser at Causticum er et av hovedmidlene for (Mind; GRIEF; ailments from***), mens Phosphorus er ikke i rubrikken i det hele tatt. Kent beskriver i siste avsnitt på side 399 og et stykke bortover til neste side, en mental tilstand som kommer etter langvarige bekymringer. Han avslutter innlegget med setningen; Tired from the vexations of buisness.

Sett den etiology som Kent viser til, forstår vi at Causticum ikke er det første midlet man tenker på for barn. Et ekstremt område er barn som lider av en mild form for epilepsi. Alle de følgende rubrikker inneholder kun et eneste middel og det er Causticum. (Mind; DULLNESS; epilepsy, before** // Mind; FOOLISH behaviour; epilepsy, before* // Mind; FORGETFUL; epilepsy, before** // Mind; IDIOCY; idiotic actions; epilepsy, before* // Mind; IMBECILITY; epilepsy, before** // Mind; LAUGHING; spasmodic; before, during or after epilepsy*).

Men du behøver ikke å vente så lenge før du velger Causticum, noen barn er ekstremt følsomme og gråter ved minste motgang (Mind; WEEPING; trifles, at; at the least worry, children***). Disse barna er mørke redde som bl.a. Phosphorus og de blir veldig rastløs om kvelden (Mind; RESTLESSNESS; evening***).

Hvis du slår opp på side 1187 i repertoriet ser du at Causticum dukker opp minst 10 ganger i tredje grad, flere steder er han alene i rubrikken og i de fleste tilfelle gjelder det søvnen. En foreldre sa til meg at det er som om gutten sover på et grillspyd, rundt og rundt og rundt hele natten. En annen ledetråd er barn som stammer. Karakteristisk for Causticum er at de stammer kun når de blir opphisset og kan ellers prate helt normalt (Mouth: SPEECH; stammering; excitement**).

Det siste gjelder ikke bare for barn og forekommer hos voksne som hisser seg opp under en debatt (Mind; EXCITEMENT, debate, during**). Det er vanlig også for disse Causticum barna å få øye problemer av alle slag, dog det vanligste er at det begynner med klø i øynene som om de var fulle av sand (Eye PAIN; burning; sand, as if, in ***) og hvis det ikke blir behandlet utvikler det seg til alvorlig betennelse (Eye; ULCERATION; conjunctiva***).

Utslett bak ørene som blir sårt og som utsondrer sparsomt, men klebrig væske. En tilstand som i det gamle bøker kalles otorrhœa og som er pussutsondring fra det interne øret, når den tilstanden blir kronisk er det mer og mer vanlig å plassere en drene i øret. Produksjon av ørevoks er også økt (Ear; WAX; increased,***) og det fører til en blokkering av øret med svekket hørsel og inntrykk av at alle lyder har en gjenklang (Ear; NOISES in; reverberating; every sound; with difficult hearing***).

De er sene til å lære å gå (Extremities; WALK late learning to***). Typisk for Causticum er at han snubler når han går. (Extremities; AWKWARDNESS; Lower Limbs; stumbling when walking***). Øreproblem samt vanskeligheter for å lære å gå minner om Calcarea, men hos Calcarea er det pga svake ben mens hos Causticum ligger problemet dypere, dvs i hjernen og ryggmargen og man kan ikke love rask bedring av det symptomet hos Causticum, men det kommer nok, etterhvert.

En annen klar indikasjon for midlet er vorter såvel hos barn som hos voksne. Mest karakteristisk er vorter ved siden av neglene (Extremities; WARTS; Finger, nails, close to***). Causticum er faktisk det midlet jeg har hatt mest klaff med for å fjerne vorter, kombinasjonen av sengeveting og vorter på fingrene hos små barn lover bra. (Bladder; URINATION; night, first sleep***).

Causticum er også kjent for vorter i ansiktet og særlig nesen: (Face; WARTS*** // Nose; WARTS***) Causticum er også et av midlene for vorter på øyelokket, her bruker vi rubrikken (Eye; CONDYLOMATA; eyelids**). En annen rubrikk for vorter er (Skin; WARTS***). Her finnes det mange interessante subrubrikker.

Siden vi først holder på med ansiktet kan vi nevne at Causticum er hovedmidlet for akne på nese tuppen (Face; ERUPTIONS; acne, nose***), men også for akne rosacea på nesen (Face; ERUPTIONS; acne, roacea, nose***) eller hvor som helst når det kommer i grupper (Face; ERUPTIONS; acne, roacea, groups in***).

Nok et symptom i ansiktet som er knyttet til den gradvise lammelsen er at øyelokket synker ned slik at øyet er halveislukket. (Eye; CLØSE; involuntary*** // Eye; HEAVINESS; lids*** // Eye; OPENING the lids; difficult*** // Eye; PARALYSIS of, lids; upper***)

Som vi ser er det mange midler som har det, men hvis det er bare på den ene øye som det ofte er hos Causticum, kan du krysse med rubrikken; (Generalities; PARALYSIS; one-sided***). Men hvis det er slik at det bare er det ene øyet som er problemet og resten av kroppen fungerer bra da kan du trygt gi Causticum; (Generalities; PARALYSIS; single parts***).

En siste keynote på ansiktet er gule flekker på tinningene (Face DISCOLORATION; yellow, temples**).

Causticum konkurrerer med Aconitum for følger av eksponering av kald vind. Hos Aconitum blir det mer smerte, hos Causticum blir det selvfølgelig ... lammelse (Face; PAIN; wind, dry cold // Face, PARALYSIS; cold, from***).

Causticum er et av de midler som er desidert verre av tørt vær og bedre av fuktig vær. (Generalities; DRY weather agg.***). Jeg benytter anledningen til å komme med en liste over midler som er bedre av fuktig vær; du kan lage en ny rubrikk øverste på side 1422: Generalities; wet, weather amel: Alum., Ars., Asar., Bell., Bøv., Bry., Carb-an., Carb-v., Caust., Cham., Fl-ac., Hep., Ip., Laur., Mang., Med., Mez., Mur-ac., Nit-ac., Nux-v., Plat., Rhod., Sabad., Sep., Sil., Spig., Spong., Sulph., Zinc.

For revmatisme og artritt med deformasjoner i de små leddene som er verre av tørr kald luft. For revmatisme når smertene sitter i musklene og i senen, som om senen er for kort; smerter under foten og i tendo-Achilles som er bedre av sengevarmen. (Extremities; CRAMPS; Tendo Achillis; night in bed** // Extremities; TENSION; calf-, tendo Achillis*** // Extremity Pain; FOOT; warm bed, in; amel.***).

Før vi går videre og sammenligner Causticum med Phosphorus, et par ting til (Genitalia female; MENSES; daytime only**), dvs at blødning opphører om natten, og til slutte en viktig klinisk opplysning; når plagene begynte etter et alvorlig brannså og pasienten sier "Jeg har aldri vart helt bra siden den gang jeg brant meg".

Forresten jeg holder på å glemme å si at, som Lycopodium, ler han i søvn og blander sammen deler av ord (Mind; MISTAKES, transposes sound*) For eks. flyskrekk blir til flekkskru mens en Lycopodium hade sagt skru flekk (tror jeg).

(Stomach; DESIRES; smoked things ***), betyr ikke at Causticum tømmer askebegeret for å få i seg gamle sneiper, nei det betyr røkt fisk, kjøtt osv. (Stomach; DESIRES; meat, smoked ***).

For å differensiere mellom Causticum og Phosphorus er det lurt forsiktig å spørre om sex er viktig for dem. Begge midler kan ha avsky for sex, hvis det bare er at det ikke er mora med samleie, særlig hos kvinnen, peker det mer mot Causticum; (Genitalia female, COITION; enjoyment absent***). Hvis lysten ikke er tilstede hos kvinnen kan det være Phosphorus, men mer sannsynlig er Causticum; (Genitalia female; DESIRE; diminished***) (det er faktisk hovedmidlet!) Derimot hvis sex står høyt på dagsorden, såvel for mann og kvinne, da er det helt sikkert Phosphorus! Forsiktig nå, ikke ta dette ut av sammenhengen, det gjelder en "differensial diagnose" mellom Causticum og Phosphorus.

En keynote som ofte er brukt for å velge Causticum er inkontinens av urin når man hoster. Det man glemmer ofte er at Phosphorus har akkurat det samme. (Bladder: URINATION, cough, during***). Et par andre rubrikker hvor begge midler framkommer er; (Bladder; URGING to urinate; absent*** // Bladder; URGING to urinate; absent; distended bladder, with***).

En bedre symptom å bruke hvis man har det er at Causticum ikke føler at urinen kommer ut, dvs. at når han tisser må han titte etter for å se om han er ferdig, hvis det er midt på mørke natten må han kjenne etter med hånden! (Urethra; SENSATION absent when urinating***). Kent beskriver blære symptomer øverst på side 403. Kent nevner det ikke, men det er ofte blitt bekreftet at Causticum hjelper for tapt blærekontroll etter fødsel eller operasjon som for eks. hysterectomy (fjerning av livmor).

Et Causticum symptom som ikke finnes hos Phosphorus er kløe på åpningen av uretera; (Urethra; ITCHING, meatus***). Det er i den sammenheng at **PETROSILINUM** er komplementarisk til Causticum. Petroselinum (kruspersille!!!) er et lite middel som egentlig er kun brukt for en ting, nemlig klø i fossa navicularis. Midlet er et av de fremste midler for akutt gonorrhea, men det har vi ikke lov å behandle.

Her er noen eks. på rubrikker hvor Petroselinum skiller seg ut; (Male Genitalia; PAIN; Penis; root** // Uretbra; CRALLING; fossa navicularis*** // Urethra; ITCHING, gonorrhea; with*** // Urethra; ITCHING; fossa, navicularis*** /Uretbra; PAIN; biting; fossa navicularis***).

Causticum har begjær for øl, Phosphorus rødvin. Felles for begge er vondt i magen etter å ha spist brød, bedre etter kald drikk; (Stomach; PAIN; bread, after*** // Stomach; PAIN; cold drinks, after; amel.***) Begge midler kan lide av forstoppelse, typisk er at avføringen blir lang og tynn (Stool; LONG, narrow***). (For Phosphorus sin del har dette ført til en merkelig keynote: Stool; DOG'S like a) Ja! det er mange rare rubrikker i Kent!

Diaré er sjelden hos Causticum, ganske vanlig hos Phosphorus, begge to kan ha kroniske hemoroider. Hos Causticum er hemoroidene harde og hindrer avføringen, gamle bøker sier at han bæsjer lettere hvis han står! Smerten er verst når han står eller når han går, men også når han tenker på det.(Rectum Hæmorrhoids hard*** // Hæmorrhoids preventing stool** // Constipation, standing, passes stool easier when***

/Hænlorrhoids standing agg.** / walking agg *** / thinking off then agg **).

Hos Phosphorus er blødning mer vanlig, hæmoroidene strutter ut når de promoter, og rectum føles åpent! (Rectum Hæmorrhoids, flatus protude when passing // Rectum OPEN anus typisk Phosphorus hva?, alt flyter ut, alt er åpent!).

Jeg har spart til slutt symptomer for respiratoriske organer. Nash sier at ingen Homeopat har råd til ikke å forstå Causticum's virkning på respirasjonsorganer. Om Phosphorus sier Nash at det er et av våre aller fremste midler for respirasjonsorganer, derfor velger jeg å studere de to midlene parallelt. Det blir en tredje midle, Carbo vegetabilis, som jeg kommer til å prate om samtidig og det vil snart vise seg hvorfor. Vi begynner med keynotes for hvert enkelt middel.

CAUSTICUM; Heshet verst om morgenen, stemmebåndet nekter å fungere. Stemmen forsvinner plutselig (Larynx and trachea. VOICE; lost, sudden***). Sårhet i larynx og nedover i trachea som en stripe. (Lar. and tra.; PAIN; trachea, coughing, on, in a streak down;***). Hoste med smerte i hoften og ufrivillig urinerer (Extremities; PAIN; hip, coughing, on***). Slim i trachea med følelse av at han ikke kan hoste dypt nok for å få løst den opp (Cough; DEEP enough, sensation as though he could not cough, to start mucus;***). Hosten bedre av kald drikke (Cough; COLD, drinks, amel.,***).

PHOSPHORUS; Heshet verste om kvelden. Smerte i larynx ved berøring eller prating (Lar. and tra.; PAIN; pressure*** // speaking*** // touch***).

Stemmen forsvinner, men ingen smerte (Lar.and tra.; VØICE; lost, painless**). Hosten verre om kvelden. Hosten verre av å prate, av kald luft, av å ligge på venstre side (Cough;READING aloud*** // Cough,AIR, cold, walking in *** // Cough; DRY; lying, while; side, on; left, agg.*** // Cough; LYING; back, on; better than either side, though worse lying on left side**).

CARBO VEGETABILIS; Heshet verst om kvelden og av varm fuktig luft (Lar. and tra.; VØICE; hoarseness; wet weather agg**). Basstemme som svikter når han prøver å heve tonen (Lar and tra. VØICE, løst, exertion, on ***). Luften kjennes kald når han puster ut (Mouth; COLD; breath***). Stor mangel på luft; ønsker seg en vifte med "direkte injeksjon" (Respiration; DIFFICULT; fanned, wants to be***).

Alle tre midler har slim i halsen som de prøver å få opp ved å harke og kremte, hos Causticum og Phosphorus mest om morgenen, oftest er det uten å få opp noe (Throat; HAWK; disposition to, ineffectual).

Hos Causticum blir det til at han skraper halsen (Throat, SCRAPING; morning**). Larynx kjennes tørr, ujevn og ruglete, blir sår og ømt etterhvert (Larynx; PAIN; soreness; Larynx; coughing, on // Larynx; ROUGHNESS; Larynx; coughing, from).

Varige sår kan utvikle seg (Larynx; ULCERATION, larynx). Alle tre er følsomme for kald luft (Larynx; IRRITATION; cold air). Såreheten kan spre seg til hele luftorganet (Larynx; PAIN; rawness in air passages). Når det er skikkelig host med i bildet pleier det å være verst om kvelden rett før midnatt (Cough; EVENING; midnight; until I Cough; NIGHT; midnight; before).

Denne hosten kan føre til hjerteklapp og angst (Chest; PALPITATION heart; evening I Mind; ANXIETY; evening; twilight, in the).

Men mest "rare, strange and peculiar" er dog heshet uten smerte (Larynx; VOICE; hoarseness; painless).

Causticum og Phosphorus kan begge ha følelse av at det sitter noe i halsen. Hos Phosphorus mer i larynx (Larynx; FOREIGN substance, sensation; Larynx; // Cough; FOREIGN body, sensadon as of, in larynx) Hos Causticum høyre opp i halsen (External Throat; PAIN; pressing; Throat Pit; foreign body, as of). Phosphorus klager over at larynx føles som om den er dekket med fløyel eller pels (Larynx; VELVETY sensation) Begge midler er plaget av gjenklang i ørene (Ear; NOISES in; reverberating; every sound).

Vithoukas sier (Talks about Classical Homeopati side 325). "Noe som er veldig viktig å huske om Causticum med respiratoriske problemer, er at de beskriver en følelse av "som en stein". Det er veldig viktig å huske. Alle smerter, særlig i brystet eller magen. Hvis de sier "det er som det sitter en stein der!" da er det nødt til å være Causticum". (sterke ord for en ellers forsiktig mann).

Vi så at smerten sprer seg nedover når han hoster, og at Causticum har vanskelig for å få opp slimmen og Vithoukas prater om en stein; se på denne rubrikken, (Chest; PAIN; stitching; Sternum; lifting, from***). Det er som om det går en linje av smerte fra halsen til magen, særlig når han puster inn, men den linjen begynner høyere opp (Mouth; DISCOLORATION, red, stripe down centre ***).

Causticum er sjelden eller aldri brukt for lungeproblemer, derimot Phosphorus og særlig Carbo vegetabilis har sterk virkning på lungene. I skrivende stund har jeg en pasient som fikk "diagnosen Causticum", på vei ut da hun løftet armen for å åpne døren sa hun "Det glemte jeg å si; jeg har i blandt så vondt i albuen, som om det var et sår der" Jeg trengte ikke den opplysningen lenger fordi hun hadde tatt Causticum ti minutter tidligere, men det er eksakt den smertefølelsen som er typisk for midlet.

Mot slutten av introduksjonen til Kent's M.M. kan vi lese to råd mesteren pleide å gi sine elever; den andre råd sier at vi skal være som William Tell; ha en pil i buen og en reserve opp i ermet, i tilfelle du bommer. Men jeg sier for pasientens skyld, studer din "inimicals and antidotes". Derfor sammen med Causticum og Phosphorus skal vi studere

CARBO VEGETABILIS.

Margarett Tyler hadde fordelen av å lære Homeopati i London og av å få klinisk erfaring på det kongelige homeopatiske sykehus, hun sier om Carbo vegetabilis;

["I siste fase av sykdommen, med rikelig kald svette, kald ånde, kald tunge, svak stemme, kan dette midlet redde liv."

Jeg har sett det, særlig et ekstremt tilfelle: den typen man aldri glemmer, som jeg vil fortelle dere om nå for å vise hva Carbo vegetabilis kan gjøre i de mest håpløse tilfeller, når symptomene stemmer. Det var en liten jente med hjertesykdom, en akutt forverring hadde dukket opp og var i ferd med å gjøre en kort slutt på det unge livet. Hun hadde lungebetennelse med væskeansamling i pleura, og endokartitt med væskeansamling i perikardia.

Om morgenen, da legen gikk runden sammen med flere andre leger, fant de henne bøydd framover på støttene som de hadde ble plassert foran henne, hun var kald, hvit, bevisstløs; men fremdeles så vidt levende, vi kunne høre de uregelmessige stønne fra den døende.

Hun ble raskt gitt en dose Carbo vegetabilis 200, mens en av de erfarne legene sa "Hvis dette barnet overlever skal jeg spise min hatten!". Men før leges runden var slutt, hadde hun fått tilbake en del varmen samt bevisstheten - Døden hadde gått forbi!. Og ved hjelp av Kali carbonicum (komplementarisk middel forresten) ble hun bra, i hvert fall så bra som det ødelagte hjertet tillot. Det er slike opplevelser som har gitt Carbo vegetabilis tilnavnet "corpse reviver"; "lik gjenoppvekkelser".]

Carbo vegetabilis er trekull, fra før Hahnemann's tid var det kjent for å fjerne lukten av organisk materie. For eks. ble det brukt for å fjerne dårlig ånde. Det ble også brukt utvortes på illeluktende sår (ulcer). Etter Hahnemann ble det også brukt for å stanse diaré. Potensert etter Hahnemann's metode får det betydelig bredere terapeutisk anvendelse.

Kent sier at en nøkkel ord for Carbo vegetabilis er "sluggishness" som betyr doven, treg. Denne tregheten påvirker magen på den måten at maten ikke blir fordøyd og derfor råtner i tarmene og skaper ille lukt og betydelig gass. Treghet på blodsiden fører til stagnasjon i venene med åreknuter og sårddannelser (Generalities; VARICSE veins, blue**). Tregt blod som ikke tar opp tilstrekkelig surstoff med luft mangel som følge.

Treghet på det mentale plan er markert. Siden trekull er laget ved en brenningsprosess er det ingen overraskelse at hovedsmerten er av brennende karakter.

Midlet er et av våre store "polykrest" og kommer på 21. plass i forekomstlisten. Vi har nevnt midlet før under Kollaps, og jeg har fleipet med at Carbo vegetabilis promper fælt og klager på ventilasjonen.

Jeg har også nevnt at vi har tre hovedmidler for gass i magen, nemlig China officinalis, Lycopodium og Carbo vegetabilis. Jeg sa i kapitlet Første hjelpes midler for katastrofe, under Cocculus,

"Lycopodium blir bedre av å rape, Carbo vegetabilis blir bedre av å prompe, China officinalis som både promper og raper blir ikke bedre av noen av delene."

Det er for såvidt sant, men det er dessverre ikke den hele sannheten.

Både Lycopodium og Carbo vegetabilis blir bedre av å få ut luften, men Lycopodium har ikke så lett for å prompe derfor raper han, men han føler seg enda mer lettet når han greier å prompe.

Carbo vegetabilis promper mye og det lukter fælt, han raper ikke så ofte som han promper, men han får størst lettelse etter en god rap.

Luften hos Lycopodium utvikler seg nede i tarmen der hvor den skal, men det finner ikke veien ut derfor kommer det opp.

Hos Carbo vegetabilis har luften allerede begynt å utvikle seg langt oppe i magesekken og krisen er ikke over før luften har funnet veien ned til åpningen, men en god rape er av midlertidig hjelp.

Vi har minst et hovedmiddel til for gass i magen . Det er Argentrum nitricum, ledetråden her er at han har veldig vanskelig for å rape, men når han først raper da blåser telefonkatalogen ned av bordet, i den andre enden promper han en vakker trombone melodi uten problem, særlig etter å ha spist sukker, sukker som han har store begjær for og spiser mye av.

Luft i magen er et vanlig problem, la oss studere fenomenet litt og jeg lover at jeg skall gjøre det enkelt, men først vær så snill å åpne vinduet. Hering i boken "The homeopathic domestic" foreslår at folk som er predisponert for luft i magen ikke burde spise egg! Oh Fytta raken!

Det er normalt å ha luft i magen, når det blir for mye er det hovedsakelig enten fordi det blir utviklet mye luft eller fordi luften ikke kommer ut. Et eks. på det siste er Cocculus som ikke slipper ut luften pga. nerveforstyrrelser, Carbo vegetabilis er det første middel å tenke på hvis magen er så treg at maten begynner å råtne i tarmen og utvikler store luftmengder. Hvis Carbo vegetabilis ikke hjelper tenk på Nux vomica for hissig propper og Pulsatilla for søte dukker.

Nux vomica følger bra etter Carbo vegetabilis når magen streiker etter en utskjeielse. Nux passer for tynne, stramme, gule, hissige mennesker, Carbo vegetabilis er bedre for late, litt god og rund Calcarea type.

Carbo vegetabilis har rap som lukter som bedervet mat, rapen er varm og brenner litt i luftrøret, han blir midlertidig bedre av å rape. China 's raping er ikke illeluktende, og han blir ikke bedre av å rape ofte tvert imot; verre av å rape.

Carbo vegetabilis har illeluktende prompting og illeluktende raping etterfulgt av besk smake i munnen, mens Lycopodium får mer sur smak i munnen av å rape.

Som Lycopodium har Nux vomica sur smak i munnen, er også verre om morgenen og kjenner seg full etter å ha spist. Men Lycopodium føler seg full idet han spiser. Luften hos Nux trykker nedover og øker sitt konstante behov for å bæsje og tisse. Begge midler har forstoppelse med luftansaniling og konstant og ueffektiv trang til å bæsje. Hos Nux er det pga tidspress samt "antiperistalsis" kramper, hos Lycopodium pga sammensnøring i rompa (huske gjerne at Lycopodium er trang i ræva).

Hos Lycopodium fører det til smerte i ryggen;(Back; PAIN; Backache; Lumbar region; flatus, passing amel.***).

Som oftest forveksler man Lycopodium og Carbo vegetabilis, men Lycopodium er ikke så kald som Carbo vegetabilis, Lycopodium liker frisk luft, men er verre av vind mens Carbo vegetabilis behøver sterk vifting. Carbo vegetabilis kan ikke sove helt flatt; må ha mange puter, mens Lycopodium foretrekker høyre siden, Carbo vegetabilis har sterke begjær for salt, for sukker i mindre grad, Lycopodium må ha sukker, men bryr seg ikke om salt.

Et middel til som vi må nevne her er Raphanus som ikke må forveksles med "røff anus" som er noe helt annet. Raphanus er reddiken, midlet dukker opp ca. 500 ganger i repertoriet. Det er et interessant middel, men vi har desverre ikke tid til å se nærmere på det nå, så veldig kort med utgangspunkt i det som står i Boericke.

Den øker sex lysten til nymphomania. "Globus symptom" er en følelse av at det sitter en klump der (kan være både her og der). Tenke at Raphanus er reddiken så husker du den brennende smaken, nå prøve å spise 32 middels store reddiker, og til slutt en ekstra stor som du svelger hel uten å tygge; nå vet du hva Boericke mener med et globus symptom. Det som er interessant for oss akkurat nå er "Post operative gas pains", og "No flatus emitted upwards or downwards". dvs. at det er mye gass i magen, men at luften ikke kommer ut, hverken opp eller ned. Husk på det når du besøker noen på sykehus etter operasjon, det beste er å gi det rett før du tar avskjed fordi den virker ofte raskt.

Et siste middel som er litt større er Asafœtida (1600 forekomster). Det kommer ikke fram i repertoriet, men det har masse raping og ingen prompting. Raper nesten kontinuerlig, en merkelig rap, som en blanding av hicking og raping. Ufrivillig raping. Asafœtida er en av hovedmiddel for hystera. All luften kommer opp, ingen luft går ned! Vennligst les i Kent fra siste to linjer på side 185 til slutten av første avsnitt på neste side. Asafœtida står i repertoriet under (ERUCTATION, foul, garlig, like***).

Raping med hodepine er Magnesia muriaticum. Smertefull raping er Chamomilla, paroxysmal raping er Phosphorus, promp som lukter som ost er Sanicula !

Stomach; FULLNESS, sensation of; eructations amel.

Stomach; HARDNESS; eructations amel.

Stomach; PAIN; pressing; eructations amel.

Abdomen; DISTENSION; eructations amel.

Abdomen; EMPTINESS; eructations amel.

Abdomen; PAIN; eructations amel.

Abdomen, PAIN; cramping; eructations amel.

Rectum; DIARRHOEA; eructations amel.

Respiration; ASTHMATIC; eructations amel.

Respiration; DIFFICULT; eructations amel.

Chest; OPPRESSION; eructations amel.

Chest; PALPITATION heart; eructations amel.

Abdomen; DISTENSION; flatus, passing, amel.

Abdomen; RUMBLING.; flatus, passing, amel.

Rectum; FLATUS; stool; urging for stool, but only flatus is passed

Rectum; MOISTURE; flatus, from

Rectum; PAIN; flatus, on passing

Rectum; PAIN; burning; flatus, after

Rectum; PAIN; pressing; flatus, during

Head Pain; flatulency, as if from

Stomach; PAIN; flatulent food, after

Respiration; ASTHMATIC; flatulence, from

Respiration; DIFFICULT; flatulence, from Respiration,

Respiration; IMPEDED, obstructed; flatulency, from

Carbo vegetabilis har brennende smerter innvendig, men er frossen på utsiden, kald svette og kald pust, dette viser oss at blodsirkulasjonen er svak. Pasienten føler at blodet stagnerer i venene, om kvelden vil han sitte med bena opp, om natten vil han ligge med hodet opp, alt dette for å hjelpe venene å sende blodet tilbake til hjertet.

Blod som stagnerer i venene og danner sår, åreknuter. Blod som ikke mater hjernen tilstrekkelig slik at tankene stagnerer og pasienten blir daff og doven.

Han kan ikke tenke raskt, han greier ikke å presse seg til å gjøre noe, han vil bare ligge og late seg. Han er klumsete og kroppslegemet kjennes forstørret. Huden er dunkel, ansiktet er lilla. Hvis han får stimulans for eks. av et glass vin, kommer blod til å storme til ansiktet og han blir rød, særlig rundt hårbunnen, men det går fort over og han blir snart lilla igjen.

Passiv blødning ved minste anledning, som Phosphorus, små kutt som blør mye, nese blod og lignende. Interne hæmorrhagier, menses som varer lenge og blør sakte. Det er ikke den type blødning vi ser hos Belladonna, Aconitum eller Ipecacuana som har aktiv blødning; blod som spruter ut.

Carbo vegetabilis er dorsk og doven og vil bare sove. Søvn er dyp nesten som døden (Sleep; WAKING; cold limbs, from***), men når han lukker øynene får han angst, han ser skremmende syner (Mind; ANXIETY; closing eyes, on***). Han har skremmende drømmer, drømmer om brann, drømmer om tyver, osv. Han våkner uopplagt, (Generalities; FAINTNESS; waking on***) full av kaldsvette og pasienten er nesten verre av å sove. Han får angst og tørr ikke sove, mørkeredd. (Face; HEAT; anxiety, during***).

Carbo vegetabilis er doven og passiv, han er likegyldig, hans følelser er dorske (Mind; INDIFFERENCE, music, which he loves, to **). Kjærlighet og hat er visket bort.

Han opplever alt uten glede og uten avsky.

Han vet ikke om han elsker sin barn eller sin kone, han vet ikke om han hater sine fiender. Han holder seg for seg selv fordi han får angst i selskap (Mind; ANXIETY; strangers, in the presence of**).

Se hvor annerledes det er enn Sulphur's likegyldighet som ikke gidder å bry seg fordi han er så stolt og langt vekk fra det materielle bekymringer.

Se hvordan den skiller seg fra Calcarea som er likegyldig overfor viktige ting, men blir opptatt av "fire, murder and rats".

Se hvordan det skiller seg fra Phosphorus og Fluoric acid, som er likegyldig overfor familien og de de elsker.

Se på Carbo vegetabilis, han er fullstendig likegyldig, greier ikke å være likegyldig overfor noe spesielt, han mister grepet, han går, han er borte. (Mind; DELUSIONS; small; sensation of being smaller; before epileptic fit*).

Kent var tydeligvis i godt humør den dagen elevene noterte ned forelesningen om Carbo vegetabilis. Kapitlet inneholder en god del digresjoner som viser oss den menneskelige siden av Kent. Jeg tror han visste at han måtte anstrenge seg for å vise oss Carbo vegetabilis, i motsetning til når han foreleste Phosphorus hvor han nærmest bare ramser opp symptom etter symptom. Han visste at alle forstår og har lett for å se Phosphorus, men Carbo vegetabilis som er like viktig er gjemt bak en skygge av dorsk kjedelighet. Derfor anstrengte han seg for å vise oss de tidlige symptomer på midlet. Det er nå så, at, når man leser Kent sitter man med det innrykket at alle pasientene er på dødsleiet, han beskriver bare ekstreme tilfeller som vi aldri ser i vår daglige praksis. Kent beskriver "the end of the road" det er opp til oss å se stien som leder dit. Men for Carbo vegetabilis har han gjort et unntak.

Kent sier i begynnelsen av siste avsnitt på side 377; "Nå, om jeg skulle tilvirke en Carbo vegetabilis pasient, skulle jeg begynne med magesekken. Om jeg ville produsere slik åreforkalkning og den svake venøse side av hjertet, den oppblåsthet og kongestion, den luftansamling, den ødelagte magen, hodet og sinnets problemer - hele den dovne økonomien - vil jeg begynne med å stappe ham full. Jeg ville mate ham med fet mat, sukkertøy, kaker, kjøttdeig og saus, og all slikt ufordøyelig søppel, og jeg ville gi ham masse vin."

Han fortsetter i samme tonen og prater om "mince pie fiends" altså en som sluker mince pies, setter dem til livs, "mince pies" fiender.

"Mince pie" tilhører den anglo-sakssiske gatekjøkken tradisjon. Det er en liten pai som du holder i hånden, hovedingrediensene er ukjent, igjen vet helt sikkert hva den består av, men det ligner på kvernet lapskaus, fly krasj, lett spy mat, tilsatt store mengder "HP Sauce" for å gjemme kloakk smaken. Det serveres rykende varmt på gatehjørnet, slik at når du tar den første biten, får du munnen full av brennende gufs, som du sjonglerer på tunga med hektiske "whoualaia hahhhfff" for å kjøle den ned før du svelger. Men nå har du fått hull på paien, slik at den begynner å renne nedover fingrene, må du svelge unna i full fart, for å få plass i munnen til den biten som holder på å falle av. Man greier å sluke en slik pai i fem minutter, med litt trening greier du det med to. Nå går du videre ned over gata med 125 gr brennende søl i magen, som kommer til å ligge der å småkoke i 10 minutter før den første rapen kommer. Jeg synes det er rart at man ikke blir syk av slikt.

Øverst på side 376 sier Kent "The face of carbo vegetabilis, is a great study..." de neste 8 linjene er verdt å studere. Han beskriver et blekt ansikt med blå innskrumpede lepper, en spiss nese, dekket av kald svette. Fem, seks linjer nedover sier han "The study of the face of remedies is very profitable." Han forklarer videre at mye står skrevet i ansiktet. Han nevner ansiktet til de som liker penger, til de som er tvunget til å leve et liv de mistrives med, ansiktet til den som hater alt, osv. Han sier at det i ansiktet finnes ting som ikke kan uttrykkes med ord og han anmoder oss om å studere ansiktet til såvel mennesker som middler.

På side 380 prater han om menstruasjonen som er svak, men langvarig, med mørkt nesten svart blod som siger ut (Female Genitalia; MENSES; offensive; strong***).

Det står i min bok "Metrorrhagia from uterine agony" det er en feil trykk, det skulle selvfølgelig stå "atony" som er en svak, doven, mangel på tonus.

Carbo vegetabilis har ingen fysisk "agony", de er for svake, "agony" er for Belladonna og Aconitum og lignende.

Svakhet i livmoren som gjør at morkaken ikke blir kastet ut etter fødselen, og i begynnelsen av siste avsnitt på den siden sier han "Now-a-days we hear so much about this meddlesome midwifery,.. "Midwife er jordmor og meddlesome er når man blander seg opp i ting man ikke har noe med. Kent mener at mennesket er skapt av naturen og er laget for å greie seg selv. Han garanterer at hvis vi gir de riktige midlet skal alt fungere bra for en, selv under fødselen.

Han gjør oppmerksom på at Carbo vegetabilis ofte er indikert under graviditeten.

På neste side omtrent på midten forteller han oss hvordan han lurer sukker piller i barn som forebyggende medisin og for å fjerne nedarvede anlegg. Han sier at å behandle unger er vår livsoppgave. Han sier at vi ikke må forvente at noen forstår eller setter pris på hva vi gjør. Den ekte terapeut arbeider ikke for å få ros eller berømmelse, men følger bare sin samvittighet. Hele kapitlet er verdt å lese fordi det instruerer oss i hva vår oppgave er.

Men tilbake til Carbo vegetabilis. Egentlig er vi allerede kommet et stykke på vei uten å slite særlig mye for det. Før vi begynte visste vi at han klager på ventilasjonen og ønsker å ble viftet, at det er et middel for kollaps med kald svette og ånde. Under Causticum har vi sett på hesheten, Margaret Tyler har vist oss hva den kan gjøre ved lungebetennelse og hjertebeviser. Vi har rensset luften etter all prompting, og Kent har beskrevet ansiktet og vist oss hvordan det hele begynner med magen, han har pek på middelets bruk under graviditeten og forklart oss at Carbo vegetabilis ikke en gang orker å hate sine fiender.

Carbo vegetabilis er ikke noe som kommer brått på, det begynner med at man føler seg litt dum i hodet, men klarer hvis man kommer seg igang (Mind; CONFUSION; arouse himself, compelled to***) eller anstrenger seg mentalt (Mind; CONFUSION; mental exertion, from; amel.*).

Hukommelsen svikter periodevis (Mind; MEMORY; weakness of; sudden and periodical**) slik at man glemmer små ting en gang i blandt (Mind; FORGETFUL, periodical*).

Pasienten er klar over at han mister sine evner og skyr selskap fordi det gjør ham urolig (Mind; RETLESSNESS; company, in**). Han ser at han blir mer og mer likegyldig til alt (Mind; INDIFFERENCE, everything, to ***), og det bekymrer ham tross alt når han legger seg om kvelden (Mind; ANXIETY; evening; bed in*** // Mind; ANXIETY; closing eyes, on***).

Han slåss mot den sigende svakhet som er i ferd med å ta overhånd, men blir etterhvert helt oppgitt (Mind; DISCOURAGED*) Carbo vegetabilis får bare et poeng i Kents rubrikk, men Gallavardin økte den til to poeng og Vithoukas gir den som eneste middel i rubrikken, 3 poeng.

Hodet gir oss en del symptomer, de mest fremtredende er at det er kaldt og ekstremt følsomt for kald luft (Head; COLD air, head sensitive to; walking in cold air***).

Det kalde hodet blir enda kaldere når han blir opphetet, det som skjer er at han veldig lett får kaldsvette som kjøler ned hodet. (Head; COLDNESS; heated, from being***).

Hvis han fortsetter å anstrenge seg eller blir varm på grunn av temperaturen får han en slags sammensnøring i skallen som gjør at det kjennes ut som om han har på seg en treng hjelm (Head; CONSTRICTION,; heated, when*** // Head; CONSTRICTION,; armor, as if in***).

Denne trang følelse i skallen blir forsterket når han tar på seg hatt (Head; CONSTRICTION,; hat; pressure of, agg.***). Hodepinen blir også verre av å ta på seg hatt (Head Pain; Occiput; pressure of hat agg.***).

Hodepinen pleier å være bakerst i hodet og han kjenner det godt hvis han rister på hodet (Head Pain; Occiput; shaking head***). Utløsende faktor kan være mange, men den samme raske nedkjøling av Forelesning 9.

svette som vi nevnte tidligere er typisk (Head Pain; perspiration, with; suppressed, from***). Vi forstår også at med all blodstagnasjonen som er midlets kjennetegn at hodepinen blir verre av å ligge flat (Head Pain; lying, while***).

Forverringen av å ligge gjelder også for kroppsdelene, og vi ser at han får smerter på de delene som han ligger på (Extremity Pain; DRAWING; Upper Limbs; lain on, the one***)

Carbo vegetabilis er et middel vi må huske for liggesår hos sengeliggende syke mennesker (Extremities; DISCOLORATION; blue***). Smertene i ansiktet er også verre av å ligge og forklaringen er alltid den samme; blodansamling.(Face; PAIN; bed, in, agg.*** // Face; PAIN; drawing; jaws*** // Face; PAIN; jerking; cheek bones*** // Face; PAIN; jerking; zygoma***).

En keynote som er lett å observere er leamus på overleppen, Arsenicum har det samme, men hos Arsenicum er det idet han faller i søvnen. (Face; TWITCHING; lips; upper***).

Som Phosphorus og Mercurius løsner tennene lett fra tannkjøttet som har lett for blø.(Mouth, DETACHED from teeth, Gums; and bleed easily***). I motsetning til Mercurius og Phosphorus som blør når de pusser tennene, kan Carbo vegetabilis få blodet til å renne bare ved å suge på gummen.(Mouth; BLEEDING; Gums; sucking them***).

Carbo vegetabilis er også et middel vi må tenke på for hemorroider særlig hvis du for vite at de er blå. (Rectum;HÆMORROIDS;blue***).

Her igjen konkurrerer midlet med Nux vomica (Rectum; HÆMORROIDS; drunkards**), men det er egentlig ikke en konkurranse fordi Carbo vegetabilis kommer etter Nux vomica på den måten at når en Nux vomica har kjørt seg helt ut, da havner han iblant opp som en Carbo vegetabilis pasient, men for all del som nevnt tidligere er Carbo vegetabilis et middel å tenke på for fyllesjuka.

Midlet som konkurrerer med Carbo vegetabilis i denne rubrikken er Arsenicum og mange av de lokale symptomer på akkurat dette området er meget like; du differensierer selvfølgelig ved at Arsenicum er nervøs og rastløs mens Carbo vegetabilis er doven og avslappet.

Sulphuric acid er også et interessant middel in denne sammenheng, dette middelet har forresten fått rykte på seg at det kan kurerer trangen til alkohol. Her kan du skille de fra hverandre ved at Carbo vegetabilis som oftest har forstoppelse mens Sulfuric acid er kjent for sine diareer, de få gangene Sulphuric acid ikke har diare har han merkelig avføring som ligner på saue skitt! (se Stool; SHEEP dung like).

Det vi har igjen nå er å se på kikhoste, Kent sier nederst på side 382 at Carbo vegetabilis er et av de beste midler vi har for begynnende kikhoste.

Øverst på side 384, 6. linje "This remedy is one to begin whooping cough with",

OK når Kent sier noe sånt da hører jeg godt etter.

Han sier at når ingen midler er klart indikert kan Carbo vegetabilis, hvis den ikke kurerer i hvertfall bringe fram klare symptomer på et annet middel.

Han sier øverst på side 383 "Kikhoste gir homeopaten anledning til å vise hva Homeopatie står for." I rubrikken Cough;WHOOPING ser vi at vi har nok av midler å velge mellom.

Glem Dirca palustre foreløpig. Det er et "lite middel" så lite at det slapp gjennom Boericke's "argus øye"; finnes ikke i Boericke. Clarcke sier at det ikke har blitt mye brukt i praksis. Jeg personlig har ikke lyktes i å få tak i det. Lilienthal sier om Dirca 's kikhoste symptomer følgende; Hoster dag og natt; brekker seg og kaster opp, luft mangel, kvelende hoste, heshet etter å ha spist, heshet og sårhet i larynx, har lett for å bli forkjølet. Følger bra etter Carbo vegetabilis.

Kali sulphuricum har vi gjennom gått føri papiret om Kali sulphuricum avslutter jeg med et sitat Fra Kent; "Jeg foreskriver Kali sulphuricum for surkling i brystet, med eller uten mye hoste, så lenge det ikke fins klare indikasjoner på andre midler, såvel i akutt som i kroniske tilfeller." DETTE GJELDER FREMDELES!

På side 665 i Kent, 5. hele avsnittet finner du alle hoste symptomene og modalitetene ramset opp. Husk at Kali sulphuricum er til forveksling lik Pulsatilla. I

Drosera rotundifolia er hoved midlet for kikhostens andre og tredje fase. Kent sier at bruken av dette middel har begrenset seg til dets anvendelse for kikhoste, men det har et bredere terapeutisk område. Vi har dessverre ikke tid til annet enn å se på Drosera rotundifolia 's bruk for kikhoste.

Planten er vanlig i hele Europa, den vokser på fuktig mark, gjerne blant mose. Bladene vokser rett på roten og sprer seg langs bakken. Blomsten sitter øverst på en lang stilk, på sett og vis kan man si at Drosera har valgt samme løsning som løvetannen, men her slutter likheten. Drosera blomsten er hvit og liten, flere av dem på hver stilk, blomsten åpnes klokka 9 og lukkes kl. 12!. Bladene er runde og dekket av små hår. Hvert hår er dekket av en klebrig væske.

I følge Hamilton har denne væsken egenskapen til å fange insekter!

I følge Tyler har bladene evnen til å lukke seg igjen rundt insekten og fordøye dem! (Hjelp meg).

I følge Teste ble den ettertraktet blant alkimistene som trodde væsken hadde vidunderlige egenskaper.

Hahnemann sier at en dose av Drosera er nok til å kurere kikhoste, han legger til "kuren er ferdig etter 7 til 9 dager. Dere må passe på at det ikke blir gitt en annen dose (av den eller annen medisin) rett etter den første, fordi det skulle ikke bare medføre at kuren ble hindret men kan også føre til forviklinger, det har jeg selv lært av erfaring". I følge Hahnemann er det symptomer som skiller ut Drosera i kikhoste følgende;

-Når han hoster, smerter i magen som om den delen ble sterkt sammensnøret.

-Smerter over brystet mens han sitter, også uavhengig av høsten, smerten er mer et trykk enn en stikning, smerten forsvinner når han rører på seg, brystet føles ømt ved berøring.

-Hosten kommer fra ganske dypt nede i brystet.

-Om kvelden, mens han ligger i sengen, får han en plutselig sammensnøring av magen hver gang han puster ut, denne sammensnøringen gjør at han brekker seg som om han skulle kaste opp, denne sammensnøringen får ham til å høste.

De to neste symptomer er de viktigste;

- Behov og impuls til hoste følger så tett etter hverandre at han nesten ikke greier å puste.

- ...han føler et trykk i brystet som om det var noe der som holdt luften igjen når han hostet eller prøvde å prate, det var som om han ikke greide å puste ut.

Noen rubrikker hvor du finner midlet er for eks. (Cough; PAROXYSMAL; midnigh, after*** // Cough; PAROXYSMAL;attacks follow one another quickly*** // Cough; LYING; agg.; night; as soon as head touches pillow*** // Cough; TICKLING; larynx, in, from; lying, while***).

Drosera er i rubrikken (Cough; HANDS, must hold chest with both, while***) og er et av 2 midler i subrubrikken, (holding pit of stomach amel**), på neste side har vi en rubrikk som er (Cough: INABILITY to; pain, from, amel. by pressure of hand on pit of stomach**).

Kikhoste fører ofte til nese blod (Nose; EPISTAXIS; cough, with; whooping cough***).

Vi ser at vi har en gruppe av midler som går gjennom her; Arnica holder på brystet pga mørbankede smerter, gråter før hosteanfallet, hostanfallet utløst av raseri. Bryonia har tørrhoste, holder på brystet eller siden pga stikkende smerter, hosten er verre av å spise eller drikke, kaster opp og spiser så videre. Ipecacuhana har kvalme. Mercurius hoster to ganger, har oppspytt om dagen ikke noe om natten.

Drosera er også i rubrikken (Cough; DRY; measles, after**) skulle vi huske den rett etter vaksinasjon ?

PERTUSISSINUM er ikke i rubrikken. Det er kikhoste nosoden, dvs potensert kikhostebakterie, husk den også etter vaksinasjon. Har vært brukt i England når Drosera ikke opfylte forventningene.

Carbo vegetabilis brukes i begynnerfase av kikhoste. Brysten brenner som om det var fullt av brennende kull. Oppspytt av slim ved hvert hoste anfall, ønsker å bli viftet. Brekker seg og kaster opp, blir rød i ansiktet, etterfulgt av kald svette. Hosten blir verre når han går fra varme rom til kald luft (motsatt av Bryonia)

Carbo vegetabilis er også et av våre fremste midler for astma hos eldre mennesker, les i Kent på midten av side 384. Når pusten er så svak at blodet ikke får tilstrekkelig surstoff, og pasienten får hodepine derav, pasienten kan ikke ligge, ønsker å bli viftet. Astma verre av varm vær. (Respiration; ASTHMATIC; warm wet weather**. // Chest; WFAKNESS; waking, on*** // Respiration; DIFFICULT; fanned, wants to be***)

Husk

Chill; ICY COLDNESS; whole body, of the, with cold sweat and cold breath***

STAPHYSAGRIA

Staphysagria er en plante som vokser i Sør Europa. Stammen er stiv og vokser rett opp, kan bli omtrent en halv meter høy. Bladene er lange og forholdsvis store, bladene vokser på en stilk, nederst på planten i grupper av syv blader og høyere opp på planten i grupper av fem, bladene vokser ut fra en felles stilk og brer seg ut som fingrene på en hånd, de minner om en palme. Blomstene vokser øverst på stilken og ligger tett inntil stilken. Blomstene er mørke blå og inneholder massevis av gulbrune frø. Det er frøene som er brukt i homeopati. Staphysagria har vært brukt i tradisjonell medisin siden grekerne, blant annet for å forårsake oppkast og for å dempe tannverk, den har også blitt brukt til å drepe parasitter. Den siste anvendelsen er den eneste skolemedisin bruker planten til, plantens danske navnet er forresten Luus-urt.

Vi har nevnt midlet et par ganger i kapitlet "Om første hjelpemidler for Katastrofer"; for kirurgiske kutt, (Bladder; CALCULI; after operation for*** //Bladder; PAIN; lithotomy, after***), og igjen på side for reisesyke.

I følge Cowperthwaite er genitalia og urinveien midlets hovedområde. Det er ingen tvil om at det er hovedmidlet for irritasjon i uretra. (Urethra; IRRITATION***). Boericke nevner cystocele som er tumor i blæren. Staphysagria har kurert mange tilfeller av forstyrret prostata. De typiske symptomer for urinveisinfeksjon er hyppig trang til urinering med følelse av at blæren aldri blir tømt, mest karakteristisk for Staphysagria er smerten i uretra hele tiden når han ikke later vannet, men som opphører idet han tisser for så å begynne igjen så snart han slutter.

Mange kvinner lider meget (både på kropp og sjel) ved første samleie, Staphysagria er av uvurderlig hjelp i slike tilfelle. (Bladder; URGING to urinate; married women, newly*** // Bladder; URINATION; dysuria; married women, newly***)

Sexlysten er betydelig øket hos begge kjønn, dette koblet med midlets tilbakeholdende og undertrykte natur fører til hyppig masturbasjon.

Mange forfattere betrakter masturbasjon som en sentral del av midlets vesen, det er selvfølgelig ikke en informasjon som er lett å få fram.

Masturbasjonen hos Staphysagria er ikke et rent fysisk fenomen som for eks. hos *Origano* eller *Bufo rana*, det er heller ikke resultat av perversitet som for eks. hos *Anantherum* eller *Stramonium*.

Hos Staphysagria har masturbasjon et forløp i romantisk dagdrømming Staphysagria er veldig sårbar og greier ikke å slå tilbake mot de som sårer henne, men tvert imot lærer hun å underkaste seg den som dominerer. For å unngå å tenke på sin situasjon velger hun å flykte bort i Romantiske dagdrømmer, disse drønnene utvikler seg til erotiske situasjoner som etterhvert pirrer kjønnsorganene (og siden hun ikke er lagget av tre, er det like greit å gjennomføre det som er satt i gang).

Det er med den ideen man må tolke Boericke's uttrykk "Dwells (opphengt i) on sexual matters; prefers solitude".

Men Staphysagria's mental blide har ikke bestandig en seksuell opprinnelse. Den andre årsaken er undertrykt vrede.

Kent beskriver på side 945 et menneske som har lett for å bli sint, men som aldri uttrykker raseri. Han prater om følger av "pent up wrath, (innestengt raseri), suppressed anger, suppressed feelings." (Mind; ANGER; suppressed, from***).

Kent forteller om en gentleman som kommer i skade for å krangle med et menneske av lavere sosial status, krangelen slutter med at gentlemannen blir fornærmet, men i stedet for å slå tilbake snur han bare ryggen til og går sin vei. (Mind; ANGER; ailments after anger; with indignation***). "indignation" er en følelse av "at han tør!". Han behersker seg så mye at han mister talevnen, mister søvn, blir sliten, får hukommelse tap og etterhvert blir hele hodet nummen, og det føles som om han har en treball i pannen (så han er laget av tre allikevel!). Vi har ingen rubrikk for hode som er laget av tre; det nærmeste vi kommer er (Head; BALL sensation as of a, in Forehead**).

Lengre nede på samme side sier Kent at vanlige friske mennesker kan ha en krangel og uten problem sette den krangelen til side og glemme den, en slik egenskap har gått tapt hos Staphysagria og Kent sier at slik er ofte tilfelle hos mennesker som har benyttet seg av seksuell overdrivelser.

Jeg føler at i praksis ligner Staphysagria mye på Natrum muriaticum, begge er beskjedne og snille og man får inntrykk av at de vil gjøre hva som helst for å bli akseptert av andre, og begge anstrenger seg veldig for aldri å såre noen.

En forskjell er at det som får glasset til å renne over hos Natrum muriaticum som oftest er sorg forårsaket av et tap, som etter et dødsfall og lignende, mens hos Staphysagria er utløsende faktor romantiske eller sentimentale skuffelser.

En annen stor forskjell er at Natrum muriaticum ofte er bitter, men Staphysagria er snill helt til bunnen, aksepterer alt og anklager ingen. En typisk Staphysagria pasient er veldig snill, men det er vanskelig å få henne til å fortelle om symptomene, det er som om hun ikke vil plage deg med hennes problemer.

Jeg husker en ung pike som kom med mamma pga kløende eksem bak på hendene (Extremities; ERUPTION; Hand; burning; after scratching***); hun ga meg ingen symptomer og til slutt sa jeg til henne at jeg måtte velge mellom flere midler og at noen kunne ha en bivirkning og jeg spurte henne hva hun aller helst ville unngå av forviklinger (Jeg bruker "every dirty trick in the book" hvis jeg må!). For første gang fikk jeg et kontant svar; "Ikke gi meg noe som gjør meg sint!" Og da jeg spurte hvorfor hun ikke ville bli sint sa hun "Jeg får så vondt i magen når jeg er sint" (Stomach; PAIN; anger after* // Stomach; PAIN; vexation, after*** /Abdomen; PAIN; cramping; indignation, after***).

Det er et stadium i Staphysagria's utvikling hvor de er sinte, veldig sinte, og den vreden skremmer dem slik at de må beherske seg for ikke å skade andre (Mind; ANGER; violent***). På stadiet hvor Staphysagria kan uttrykke vrede, kan han ha imponerende raseri utbrudd hvor han slår og til og med kaster ting etter folk: (Mind; THROWS things; at persons; who offend*** / Mind; STRIKING; desires to strike**)

Den fasen er oftest sett hos barn, som voksen lærer Staphysagria å beherske seg. Hos barn kan midlet lett forveksles med Chamomilla fordi begge midler er lunefulle (Mind; CAPRICIOUSNESS***), har lett for å bli sint ved minste fornærmelse og begge får magekolikk med mye luft i magen og promp som lukter som råttent egg (Rectum; flatus; offensive; spoiled eggs**).

Hos Staphysagria barn kan gummen og tungen bli svampaktig og hvit og særlig tennene har en tendense til å råtne raskt bort (Teeth; CARIES; premature in children*** // Teeth; CARIES; appears, as soon as they*). Det første tegn på det siste symptomet er at tennene får svarte striper som er umulig å pusse bort (Teeth; DISCOLORED; black; in streaks*).

Disse barna får ofte sti på øyet, vi har forskjellige midler for det, men typisk for Staphysagria er at stien aldri blir helt borte og danner harde klumper langs øyelokket (Eye; STYES; induration from*** // Eye; NODULES in lids; margins*** // Eye, TUMORS, on; nodules in the lids***).

En kvinnelig pasient hos meg spurte om jeg kunne gi noe for mannen hennes. Han hadde problemer med prostata, det viste seg at han eide en liten matvarebutikk som hadde gått konkurs (Mind; DELUSION, Fortune, that he was going to lose his*), deretter hadde han fullstendig mistet livsgnisten, som om viljen til å slåss var borte, kona fortalte at han oppførte seg som en mus, hadde blitt hjelpsom og at han underkastet seg henne fullstendig. Hun kunne si de verste ting til ham uten at han ble sint, det var som om han var redd for at hun skulle gå fra ham (Mind; DELUSIONS; wife; will run away from him*). Jeg sendte ham Staphysagria, men han ville ikke ta den og til slutt reiste kona fra ham.

Staphysagria damen er ofte en kvinne som har giftet seg uten å være forelsket i mannen, mannen var vellykket, ganske pen og høflig og man lar ikke en slik sjanse gå fra seg. Men etter en stund finner hun ut at det mangler noe, romantikken er ikke der, og mannen har begynt å ta seg noen friheter, kanskje han promper i stuen, (Mind; RUDENESS; ailments, from***) hun prøver å si noe, men det er som om ordene sitter fast i halsen (Mind; EXCITEMENT; swallows continually while talking*) så hun sier ingenting.

Etterhvert blir han mer uhøflig, begynner å kjeft på henne, men hun reagerer aldri, en dag slår han henne, men hun bare tar imot, han dominerer henne fullstendig og hun underkaster seg ham nesten med glede. Men natten er hennes; før hun sovner, for å glemme sin sorg, drømmer hun om en prins, og romantikken sklir over i erotikken, og istedenfor å sove blir hun besatt av seksuelle tanker (Mind; THOUGHTS; tormenting; sexual**). Hun ligger lenge uten å sove og til slutt tyr hun til masturbasjon for å kunne sove (Mind; INDIFFERENCE; onanism, after***).

Om morgenen våkner hun sliten og har vondt i hele kroppen (Sleep; SLEEPLESSNESS; sleepy all day, sleepless all night, body aches all over***), i løpet av dagen må hun slåss mot søvnen, fordi dersom hun tar en middagslur blir hun verre av det (Generalities; SLEEP; after, agg.; afternoon agg***).

For å holde seg våken går hun en tur, men hun får angst når hun går raskt (Mind; ANXIETY; wamng, rapidly, when**); hun får inntrykk av at noen følger etter henne (Mind; DELUSIONS; people, behind him, someone is*).

Hun har begynt å røyke mer (Stomach; DESIRES; tobacco**), men røyken smaker surt (Mouth; TASTE; sour; tobacco* // Mouth; TASTE; pasty; tobacco tastes*) og gir henne sviende smerter i magen med sure oppstøt (Stomach; HEARTBURN; tobacco, from*). Hun føler at innvollene i magen henger ned (Abdomen; HANGING down as if intestines were:***), magen er så svak at hun må holde den opp med hendene ellers kommer alt til å ramle ut (Abdomen; WEAKNESS, sense of, drop, as if it would***).

Hele kroppen er stiv og øm, hun har vondt i ansiktet og i hodet og alt er verre ved minste berøring (Head Pain; DRAWING; touch, on***), til og med huden er følsom, det klør så fælt og kløen flytter på seg når hun klør på flekken (Skin; ITCHING; scratching, change place on**).

Vortene hennes er smertefulle ved berøring (Skin; WARTS.; sensitive to touch***) og særlig den hemorroide lignende utvekst hun har på rumpa gjør dødsvondt når hun tørker seg (Rectum; CONDYLOMATA; extremely sensitive***).

Hun har så vondt i den dårlige tannen også (Teeth, SENSITIVE; hollow tooth**), hun burde nok gå til tannlegen, men det orker hun ikke å tenke på (Teeth; SENSITIVE; cannot bear dental operation **). Hun føler at hun er i ferd med å gå i stykker og at hun burde gjøre noe med sin situasjon, men hun kan ikke prate med mannen sin, fordi hun er redd for at hun skal begynne å skrike og kaste ting, men noe må hun gjøre og det snart fordi hun begynner å få vondt i magen oftere nå (Abdomen; PAIN, aching; drinking; after*** // Abdomen; PAIN; aching; eating; after***).

Det er i slike tilfelle at Staphysagria er til stor hjelp, det fører til at damen greier å snakke ut uten å bli hysterisk, men som regel er det slik at mannen blir så overrasket over å se at den lille damen begynner å ta igjen at han reagerer på feil måte, og fører ekteskapet et skritt nærmere skilsmissen.

Vithoukas sier at når du gir Staphysagria må du regne med at det er en skilsmisse på vei, og mange homeopater kaller Staphysagria for skilsmissepillen.

Men Staphysagria er ikke bare et kvinne middel, mannfolk havner i et Staphysagria sinnelag oftere enn det man tror. Ta for eks. en dyktig ansatt i et firma, som er pliktoppfyllende og er arbeidssom, han skryter ikke ofte fordi han føler at det er uverdige. Hans kolleger som er mindre dyktige og arbeidsomme, men som prater bedre, kan gjøre et godt inntrykk på sjefen, og Staphysagria opplever at hans kolleger får lønnsforhøyelse eller blir forfremmet og får en bedre stilling en han.

År etter år sitter Staphysagria lavest på rangstigen mens yngre ansatte kjører forbi ham, men Staphysagria sier ingenting, han tør ikke, han begynner å bli sint, men han behersker seg fordi hvis han første blir sint vet han veldig godt at han kommer til å gå over streken. Han undertrykker sin vrede og arbeider enda hardere. Sjefen ser at han gjør en meget bra jobb og er glad for at han har en medarbeider som er fornøyd med en slik beskjeden stilling som tross alt er også en nøkkelstilling.

Men Staphysagria er ikke fornøyd og han misunner sine kolleger som er blitt forfremmet. På en måte klandrer han seg selv fordi han ikke tørr si ifra. "Hva slags menneske er jeg egentlig som ikke tørr å slåss, som kryper på magen som en larve". Pø om Pø mister han selvtilliten og selvrespekten. Han er i ferd med å bli "mortified". (Mind; MORTICATION ailments after***). Dette engelske uttrykket stammer direkte fra det fransk ordet "La mort" som betyr døden, det brukes for emosjonen man opplever i en situasjon som er så pinlig at man ønsker at bakken ville åpne seg for å sluke en opp. Det er også for situasjonen hvor ens selvbylde har blitt så såret at slevbildet er drepte.

Men man kan spørre seg selv hvor har Staphysagria en slik bedrøvelig mangel på selvforsvar fra?. Løsningen ligger i stoltheten; "Jeg er bedre enn de andre, jeg skal ikke synke så lavt at jeg skal krangle, la gjerne de andre være vrede, jeg vil ikke, jeg tåler mer enn de andre. Se hvor urettferdig jeg er blitt behandlet! Sier jeg noe, Nei, hører du at jeg klager, nei. Jeg er sterk, jeg kan lide i taushet. Jeg er ikke som de andre som sutrer og klager, slåss og grafser til seg, det gjør ikke noe om jeg er fattig. Før eller senere skal de nok anerkjenne meg, de skal forstå hvor mye jeg lider, hvilken byrde jeg bærer, men nå må jeg lide. Det er bare et spørsmål om tid før de andre ser min lidelse.

Kanskje jeg ikke har lidd nok.

Det synes ikke hvor vondt jeg har det, vær snill å slå meg i ansiktet, når øyet mitt blir blått må du se hvor mye jeg tåler uten å klage, se hvor sterk jeg er, ikke prøv å trøste meg nå. Tror du jeg ikke tåler det, tror du at jeg er svak, nei du er slem, men jeg er bare snill, la meg pusse skoene dine før du sparker meg i magen en gang til."

Som Natrum muriaticum, føler Staphysagria at korsveien er den edleste veien å gå, men det er bare Staphysagria som kan synke så lavt at de nesten har en motbydelig kjærlighet for de som sårer dem. Natrum muriaticum lider i stillhet, men de er bittre, Staphysagria er snille, Natrum muriaticum glemmer aldri, aldri, aldri, Staphysagria kan begynne hver dag med et nytt ark.

Staphysagria er en stor "polycrest" den kommer på 33. plass i forekomstlisten, hovedområdet er genitalia og urinveien, men også huden og magen. Nervene er også påvirket på den måten at smertene er verre ved minste berøring, ikke mist i genitalia området se for eks: (Genitalia Female; SENSITIVE***).

Nesten hver gang man ser at Staphysagria har hjulpet finner man tegn på undertrykt vrede eller emosjoner, og virkningen av midlet er nesten bestandig det at det "setter hull på byllen". I den sammenhengen kan man notere at Clarke nevner at innkapslet cyste eller tumor sprekker etter å ha tatt Staphysagria 200.

Når Staphysagria virker på magen finner den en konkurrent ved sitt komplementære middel Colocynthis. Hovedregelen er den at for akutte tilfeller av magekramper etter undertrykt vrede bruk Colocynthis, hvis de er blitt mer kroniske, tenk på Staphysagria.

Når det gjelder Colocynthis har det lenge vært et problem for meg fordi jeg forveksler Colocynthis. Coccus. og Colchicum.. Jeg fant ut at for meg var den eneste måten jeg kunne huske disse på var å tenke at Colocynthis får kolikk når han er sint, Coccus er klin kokos, og

Colchicum er kål syk. Cocculus har vi nevnt før (Første hjelpsmidler), han oppfører seg som om han er full, har forsinkede reaksjoner, alt går rundt for ham, han har en følelse av å ha hull i kroppen, utløsende faktor er ofte søvnmangel.

COLCHICUM

Colchicum er også en "polycrest", hoved ledetråden er kvalme, besvimelse, almen forverring og rett og slett intoleranse for matlukt, det er slik at dersom det symptomet ikke er til stede kan du bare glemme midlet. Problemet er at Cocculus har akkurat den samme symptom!

For det første, hvis vi ser på rubrikken (Generalities; FØOD; smell of agg.***) ser vi at Colchicum er i høyest grad mens Cocculus får 2 poeng, videre ser vi at Colchicum er særlig følsom for lukten av egg (Generalities; FOOD; eggs; odor of, agg.**). Så begge to er verre av matlukt, men det er bare Colchicum som besvimer av det; (Generalities; FAINTNESS; odors, from; of cooking food, from***).

Når det gjelder kvalme er begge midlene kvalme bare ved tanken på mat (Stomach; NAUSEA; food; thought of***), begge er kvalme av lukten av mat (Stomach; NAUSEA; food; smell of***), men av de to midler er det bare Colchicum som blir kvalm av synet av maten (Stomach; NAUSEA; food; on looking at***), og Colchicum er særlig påvirket av suppe (Stomach; NAUSEA; soup; odor and thought of***). Til slutt når det gjelder kvalme, kan man konstatere at Colchicum blir kvalm av hvilken som helst slags lukt, altså ikke bare mat (Stomach; NAUSEA; odors, from***).

Colechicum er også et av de få midler som mister apetiten pga av matlukt (Stomach; APPETITE; wanting; food; smell of***). Colchicum kan til og med kaste opp ved lukten av egg eller fisk (Stomach; VOMITING; egg; smell of** / fish; smell of**).

En annen rubrikk vi kan se på er (Nose; SMELL; acute; sensitive to the odor of; food***), her igjen ser vi at begge midler er der, men at Colchicum får en høyere gradering. Vi ser også at Colchicum skiller seg ut i andre subrubrikker; egg, cooking food og broth. Broth er kjøttsuppe. Colchicum kan t.o.m. forveksles med Stramonium pga sin reaksjon på sterkt lys og lukter som kan gjøre ham helt vill; (Mind; WILDNESS; bright light, odors, etc.**)

Vi kan trekke den konklusjonen at følsomhet for matlukt er betydelig sterkere hos Colchicum enn det den er hos Cocculus. Cocculus er også et noe større middel (2678 forekomster mot Colchicum 2180) og den følsomheten for matlukte er ingen betingelse for å kunne gi Cocculus, derimot om følsomheten for matlukt ikke er til stede kommer jeg til å nøle lenge før jeg gir Colchicum.

Grunnen til det er at selvom "negative point don't count" er det slik at Colchicum's hovedanvendelse er for gikt og eller revmatisme og at vi har flere midler som er bedre i dette området. Det mest karakteristiske symptomet for Colchicum's revmatisme er vandrende smerter som blir verre av bevegelse, men hvis vi ser på rubrikken skal vi se at det er flere midler som har den kombinasjonen (Extremities; PAIN; joints, motion I PAIN ; joints; Wandering).

Cowperthwaite som skrev en anerkjent klassisk tekstbok sier om Colchicum; (...) bestandig kvalm og avsky for mat, lukten av mat er særlig motbydelig; det siste symptomet er veldig karakteristisk og kommer mer enn sannsynligvis til å ledsage hvilken som helst sykdom hvor Colchicum er indikert (...).

Nash som er veldig respektert i de beste homeopatiske kretser sier; "Det står i bøkene at Colchicum er bra for revmatisme, artritt og vandrende gikt, og jeg har ofte prøvd den, men aldri med den type suksess som jeg er vant til med andre revmatiske midler. Jeg har vært veldig skuffet der. Kanskje jeg ikke har brukte lav nok potenser?".

Jeg føler meg ganske trygg når jeg sier at, i den fasen av dine studier, skal du huske at Colchicum er Kål syk. Du kan glemme alt annet foreløpig.

COLOCYNTHIS

Grunnen til at jeg tar opp Colocynthis rett etter Staphysagria og Causticum er fordi Kent mener at disse tre midler følger hverandre, se øverste på side 947.

Colocynthis er en plante i samme familien som akurgen og vannmelon, den vokser i Nord afrika og midtøsten. Planten gir oss en gresskar omtrent på størrelse med en appelsin, det er selve gresskaret som er brukt i homeopati. Det er nyttig å merke seg at planten er av samme familie som Bryonia alba og at disse to midler har mange felles symptomer.

Begge midler er verre av bevegelse og bedre av trykk på det smertefulle området, mens trykk på den smerteløse siden forverres; (Eye; PAIN; stitching; pressure; amel. // Generalities; LYING; side, on; painful, amel. // Generalities; PRESSURE; on painless side agg).
Det siste gjelder ikke minste for akutt blindtarm betegnelse

Begge midler har en tendens til å få vondt i magen når de blir nedkjølt (Stomach; INFLAMMATION; cold; after taking), og begge midler har en desidert foraktfull holdning (Mind; SCORN). Særlig for ischias er midlene veldig like (se notater om Ischias = sciatica), et symptom som Colocynthis har som mangler hos Bryonia er nummenhet i selve nervebanen, men pass på, Bryonia og Colocynthis har begge nummenhet i leggen (Extremities; NUMBNESS; Leg; calf).

Kent's forelesning om Colocynthis er meget bra, den er kort og oversiktlig og fullstendig, jeg vil bare peke på det viktigste og legge til noen få kommentarer. Kent nevner innledningsvis at smertene er bedre av bevegelse, eller i hvert fall verre av hvile. Siden jeg begynte med å nevne likheten mellom Colocynthis og Bryonia er jeg nødt til å forklare litt; når smertene sitter i leddene, eller i ischias, da er de smerter som hos Bryonia, verre av bevegelse. Når smertene stammer fra nerveirritasjon for eks. i ansiktet eller i magen, er smertene så intense at det er umulig å stå stille og det virker som om bevegelsen fjerner smerten fra tankene opptil en viss grad, man ser at pasienten vrir og vrir på seg ustanselig som en "døende slang".

På side 466 presiserer Kent at alle smertene er bedre av trykk, men sier han det er i begynnelsen. Etter at smerten har vart i flere dager med økende intensitet, blir delen meget følsom og trykk blir utålelig.

Kent sier at smertene er forårsaket av vrede og forbitrelse. Jeg vil peke på noen rubrikker. (Mind; ANGER; ailments after anger; with indignation*** // Mind; INDIGNATION; bad-effects following** // Mind; MORTIFICATION ailments after*** // Abdomen; PAIN; cramping; vexation, after*** // Stomach; PAIN; anger, after***).

Vi ser av disse fem rubrikker hvilken tilknytning Colocynthis har til Staphysagria som har de samme symptomer av samme årsak, men det finnes en gradering. Colocynthis har en kortere lunte, han er mer irritabel, og som Bryonia vil han helst være alene og uforstyrret, men han er mer kranglete enn Staphysagria og Colocynthis kan bli sint og uttrykke vreden. Staphysagria er betydelig mer behersket, han har undertrykt sine følelser til den grad at han virker veldig snill og mild, han aksepterer sin situasjon og som Natrum muriaticum tar han på seg skylden for den.

Colocynthis føler seg tråkket på, men han slår tilbake. Causticum går enda lenger og tar konstruktive skritt for å rette på undertrykkelsen og urettferdigheten, ikke bare urettferdighet mot seg selv, men også mot alle andre.

Kent beskriver midt på side 465 Colocynthis' mentale situasjon; "Colocynthis skaper en tilstand i det nervøse system som man finner hos mennesker som i årevis har vært plaget av ustanselig frustrasjon. En forretningsmann hvis forretning går den gjerne veien, blir irritabel og nervøs og sliter seg ut. En dame som må holde sin utro ektemann under oppsyn dag og natt for å forhindre at han kommer i kontakt med andre kvinner, blir etterhvert irritabel og blir forstyrret av den minste provokasjon."

Smertene til Colocynthis er veldig intense og er av mange forskjellige arter, men som Kent sier, det viktigst er under hvilken omstendighet disse oppstår og de betingelser pasienten lever under.

Smerten i hodet og særlig i ansiktet, oftest på venstre siden (Face; PAIN; burning; left*** // Face; PAIN; stitching; left*** // Face; PAIN; tearing; left*** // Face; PAIN; tearing, touch agg. ***).

Smerter i magen, og her er midlets store keynote; bedre av å bøye seg framover, bedre av å løfte beina opp mot magen, bedre av harde trykk og varme. (Stomach; PAIN; bending; double, on; amel.*** // Abdomen; PAIN; flexing limbs amel.*** // Abdomen; PAIN; pressure; amel.***). Ofte er det slik at smerten ikke bare er bedre av å bøye seg framover, men det er også slik at pasienten er nødt til å bøye seg, (Abdomen; PAIN; gnawing; bend forward, obliging to***).

Smertene i magen sentreres oftest rundt navlen, og er verre etter mat eller drikke (Abdomen; PAIN; Umbilicus; bending double amel.*** // Abdomen; PAIN; Umbilicus; region of, dinner, after*** // Abdomen; PAIN; cramping; drinking water, after***) Smertene er av en krampaktig art eller som en sammensnøring (Abdomen; CONSTRICTION; Umbilicus*** /Abdomen; CONTRACTION;

Umbilicus*** // Abdomen; PAIN; cramping; Umbilicus, region of; bending body; forward amel.*** / dinner, after*** / fruit, after***)

Den første effekten av Colocynthis forgiftning er diaré (Rectum; DIARRHŒEA; anger, after*** // Abdomen; PAIN; cutting; Umbilicus; region of, stool; after*** // Abdomen; PAIN; cutting; stool; diarrhoeic; after***). Smerter i rektum etter avføring som et elektrisk sjokk (Abdomen; PAIN; cutting; electric shock darting through the anus, like***)

Avslutningsvis vil jeg legge til en del som Kent ikke har sagt noe om. For det første vil jeg nevne at Colocynthis som Lycopodium, men også Causticum har en forverringsperiode som begynner kl 4 på ettermiddagen.

En annen interessant ting som Kent ikke nevner er at Colocynthis er et av de få midlene som er bedre av kaffe og et av de få midle som er bedre av røyk, men det er det eneste midlet som er bedre av begge.

Mest påfallende er det at det ikke bare er en almen forbedring, men at til og med flere lokale symptomer er bedre av det. (Head Pain, coffee, from; amel.* /Abdomen; PAIN; coffee; amel.*** // Rectum; DIARRHŒEA; coffee; amel.** // Generalities; FOOD; coffee; amel.** // Abdomen; PAIN; aching; tobacco; amel. * // Generalides; TOBACO; amel. *).

Forbedring av magesmerter etter kaffe er en viktig detalj som hjelper oss å skille midlet fra Chamomilla og Nux vomica som begge er verre av kaffe.

Colocynthis er første middel for skjærende smerter i eggstokkene. Her også finner vi alle de vanlige Colocynthis modaliteter (Female Genitalia;PAIN; ovarie; bending double amel.** // PAIN; cutting; Ovaries***). Colocynthis er også første middel for menstruasjon som stanser som følge av en sorg eller en frustrasjon (Female Genitalia; MENSES; suppressed; chagrin, from***).

Colocynthis er også et av hovetmidlene for smerter i ryggen, særlig i høyre skulderblad (Back; PAIN; breathing, when*** /Back; PAIN; lying, while; back, on*** // Back; PAIN; drawing; Dorsal region; scapulae; right*** // Back; PAIN; lancinating; Lumbar region; inspiration***).